









4544

—



وَمِنْ كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرُ مَجْرِمِهَا

خواجہ ازخون رگ مزدور سازد اعلیٰ ناب  
از بیغائی دہ خدایان گشت ہرقانان خراب  
انقلاب ای انقلاب (اقبال)

مصنف نے اس کتاب میں ہرقانیوں کی معاشرتی پستی کے وجوہات کا نقاب  
کھینچا ہے تاکہ ان کے اصلاح کی کوشش کی جاوے۔

4544

کتاب ہنداموسوم

# مقدمہ

بجواب

## گریسیت نامہ

من تصنیف شاعر نامی گرامی میرزا میر صاحب ساکن موضع برہہ تحصیل بدگام  
حب فریاد

## غلام محمد نور محمد صاحب ان کتب

مہاراج رنیر گنج بازار سرنگرن کشمیر



بسم الله الرحمن الرحيم  
مقام نامه کشمیری

کرن پیدیم این زمین زمان  
معانی کرن آسمان بیستون  
بکلمت تانت اندر تهن ماه و خور  
ز قدرت چو سجاده بروی آب  
کرن تن به قدرت چن باقیین  
بالم تهن ماهه تر بے شمار  
دتن رات زمین ز نور مرق  
همیشه متن کن چھه سبج خوان  
نهان از نظر کر نه جن و پیری  
معظم تغظیم احسان کرن  
سماعت بصارت لطافت تمام  
اڈن دژنه دولت ته نالے کرن  
اڈن باج بر سر چھه تم با جدار  
چه کنه طلمان پیر گناه و سیاه  
مین ظلمت آسہ ظلمت عذاب  
مین ظلمت کثر چھه سوزنده  
خداوند عالم چھه سوئی و المان  
مسقط چھه شاهی متن تا شمار  
متفا بلتن کینه جرات چھه  
توی چھه متن خالق ذوالمان

شما سوئی ایند ذوالمان  
چھه صانع تهنوی خالق بیچگون  
کرن ز کواکب تاهت تر  
مسطح کرن گیاه به فرشت تهاب  
این از عدم سر بسر عالمین  
کرن اتا وه در جهان آشکار  
مزین کرن دوزخ و نار خور  
بلا شک کرن پید در آسمان  
زمین دتن زمین از آدمی  
مکرم تنکریم انسان کرن  
دتن کس متن طاق از کلام  
اڈن دژنه شاهی گدا اڈن  
اڈن باج تهاون کرن تا جدار  
تھو منزله چھه کینه عادلان نیکخواه  
مین عالم دین دیه عدلک تو آب  
بئی عادلان کر نه جنت تیار  
خدائی پین گو نه گون تن کرن  
سزاوار شاهی چھه پیر و دگار  
متن کنه دتن کید طاق چھه  
چھه طاق متن پر شیب عیان

چھه یقین دوزخ پیدگان  
سوس در سنگ کجرون  
ی کن پیمبر سوزن دهنما  
کرن تهنه علی اتند از سما  
تندیم کردی دین ایمان قبول  
خداوند تهنی کن ته وقت کسول  
میرا غیگی از شرک و فتن  
سپین بر هدایت متن اتفاق  
نورانی صافی الله علیه وسلم

من منز کرن خدشه مرسلین  
سول خدا سرور مومنین  
سندسم اعظم محمد بلبل  
قریش نسب با شاهی از عرب  
چھه یقین ابطلی تامور  
چھه کی نه مدنی سوز پیر  
شفیع عالمین این چھه یوم البرا  
دین امت سرور دوزخ  
شاه دین دوزخ فرخین  
امام الهدی قذوذ مرسلین  
پیر یقین تعریف متن بشمار  
نیا چھه دوزخ از کردگار



چو طوبی چو کیه قد بالالتشد  
 سوروی مبارک چو شمس الضحی  
 سو چوی درة التاج پیغمبر  
 تند باعنه کرنه عالم ظهور  
 کرن گردغین تشد عرش پاک  
 تشد دیربان خاصه روح الامین  
 چو پیغمبر شوی مصطفی  
 شمس پیکر خالصه قرآن نزل  
 چو پیغمبره تنو دویم کاخه چو  
 رضا مند اسی چو پروردگار  
 درود و سلام و تحیاتها  
 بیه متندن اهل بیتن تمام  
 صحابن پی یاری سرسیر

چو شمس الضحی خدای علی تشد  
 سو نوی مبارک چو بدالدجی  
 مغز سو چوی سارنی عین  
 سو مقصود چوی از خدای غفور  
 معظّم کرن سوی زافلاک خاک  
 مشرف سو چوی از جهات افروز  
 تشد لایچوی عاقلان صفا  
 ز دنیا سپین غیب کفر و جهول  
 شفیقه دویم کاخه اکهاره چو  
 یوی درود و عالم چو مقصود کار  
 بن بر محمد امام الصدی  
 بیه آلتی تا یوم القیام  
 پن سوی دروده نشام و حجر

فی التوضیف خلفای اربعه علیهم السلام

خصوصاً بر آن چار یار کبار  
 دویم شاه فاروق عادل نشان  
 ترمیم شاه عثمان کان جیا  
 چهارم علی شاه دلدل سوار  
 ایمی می چوس و سیدان  
 بو چوس علی صیار و سیاه خوار  
 به اعمال بدتیت کفمتت لبر  
 بو چوس عاصیانیت چو کاه  
 و بختیوم بیکس سول خدا

سو صدیق اکبر تشد یار غار  
 ز معمار عدلش چو تازه جهان  
 جمع قم کرن سوی کلام خدا  
 چو بن شریقی حالخ و الفقار  
 به پیکر جم کر بر آن پنجتن  
 خرابی شب روز بیانی چه کار  
 کلان ترز کو تا چه فتم سرسیر  
 شب و ز مشغول چوسن رگناه  
 چو سیر سرور خاصه لوم الحز

تباہ کاری میو دویم کاخه چو  
 گنہگار میو دویم کاخه چو  
 بلا شک چو کیند غفور و رحیم  
 میو میو ند بنه کاخه چو  
 قسم چوی ز احمد شمس انبیاء  
 قسم چوی ز قرآن چو نورید  
 قسم چوی بان چار یار کبار  
 قسم چوی بحسین دو گلزار  
 به شمس همه برهائی کبیر  
 بیه گمان چو بیانی صغیر  
 پذیرا ده کر تو به میا لوزین  
 رچوم از شیا طین و از شرشان  
 بامید منت شه کث مرزه میر  
 حفاظت کرن ای خدای کبیر

سید تالیف ساله هدا

ون آرسه بیه ناکوی مردمان  
 بنردار نامه کرن گنہویان  
 گو امانت کن کرد مغد لسن  
 دیوم کیه چو حال بیکاره دن  
 کرن بیگانه کینه بند نام بد  
 سو گو کار شیطان چوسن یاد بد



به کار ذراعت کردن چنانچه  
 به بار تلقاضت توینانی اسی  
 علاوه ازان ساو گنزدن چه بد  
 آنچه ساو گنزدن ندر وی حصد  
 نمی وقت و عده کرم یا متان  
 اگر نده نخواوم خدای جهان  
 دیم بد سو توینانی و ندر  
 نبرد از نامه و ندر  
 حمد چپوس کردن بی آن ذکر  
 نبرد از نامه کرم است تمام  
 و لیکن کردن عین چپوس سوال  
 خردمندیم نیز اندر مقال  
 بی نکته چنین به چه بار یکین  
 یهند آسه دعوی در عین  
 و چنین بد درین قصه سهو خط  
 کردن هم تبت پت بلطف و عطف  
 مرکب چپو اتان ز جرم و تصور  
 میرا چپو چی آهلا از خط  
 نصیحت کرم مقدس خاص و عام  
 ولی عین زین چپو بدلی کلام  
 آهلی کرم عفو جرم و قصور  
 چپو ام از همه سهو نقص و فتور

تیجه پاچه گو مدتهاه ات اندر  
 به کینتر اه یهندی من مردمان  
 به پالن پین زیاده کرم رستم  
 ولی آسو نه تیوت ات کن خیال  
 دو تا اک نیو آسو کرده اک  
 نبرد از نامه اس سوم سو یا  
 اکین جایه دوس متن منز خموش  
 ز با ناکرک نیز اندر کلام  
 کرک کیا غروراته تقریر ما  
 مه آی تم غرورس ندر در نظر  
 نه هراج تھاوک نه حکا مها  
 و چیم ند دیون اک اکین باهمین  
 به چپو طایفه اک کمینه بنام  
 اس کز چه دستار نیز ارد  
 هسی زاه گز هت کردن بل هتو  
 بین هم گو ظلم پانس کردن  
 بین هم گو ظلم پانس کردن  
 تیجه پاچه تقریر مالی کردان  
 به یله بوز اندری دوس از غضب  
 دیوم یا آهلی زه چپوک و سنگیر  
 زهر طایفه اس بین کم نظر  
 خصوصای میرسانی تمام  
 اگر بوز مه اصله کن گز بین  
 بین و انهی شکر سانوی کردن

بو آسوس دین تجر به مختصر  
 و چیم ده حصه زیاده دامنان  
 تیوت تاته و انوک برنج اتم  
 به قصه و نر آسو امر محال  
 اکین جایه دوس پکانی ز راه  
 گمت اس میم جمع تبت به شمار  
 کله بن کنوی ته متن کرم گوش  
 دلائل و نک از همه خاص و عام  
 و نک اگون کیت افانها  
 دیوم یا آهلی زه چپوک چاره کر  
 چه کت جای عین منبری زان  
 چپوکس گر پوست کمذات کیرین  
 بین کن و چپن گز هت زاه چپو ام  
 فضیحت بهر وقت اسی کردن  
 دله نته بهرا زه جلدی تیو  
 بین مولتی گز هت زاه درو دین  
 بین مولتی زاه گز هت دین  
 منگن آسو شیطان بوزت امان  
 زافوس چپوس و زه زاپان بلب  
 اسه پرت اک کجک زان حقیر  
 سبب کیا چپو امکوی ایدا کر  
 بین شش چه موئی نو کر خاص و عام  
 اسی و آهینه فضیحت کردن  
 بین و آهلی اسه کز ز تو منگن



چهارمین میز میسر نش | کرم حل خدا و نکینش مشکلس

شکوه فغان بسوی آسمان رزم و نظم مستمیران

ولو گریست بایو رایو سرسیر  
ولو گریست بایو سیمو خان و عام  
ولو گریست بایو سیمو خان و عام  
ولو گریست بایو کروکیا اسی  
ولو گریست بایو چه پیداس حقیر  
چو بر خود دیون نوقیت هرگاه  
اگر چه اسی چچی گناه عظم  
تا سفت ازین نیاده تر چو مگر گناه  
منو آسمانو بیوی چاروا  
منو آسمانو زه گوینا کنن  
منو آسمانو یه کیا چوک کرن  
منو آسمانو کرت کیا یه کار  
که اجر رخ چا چان این کجروی  
شکر زه میو کا نه بهر نه لا کلام  
جما تهاه زانسان چون گرگسا  
چه در جلدان ان می خوکا  
نبرد ارقو ماه چو گوشت تیا  
نبرد ارقو ماه چو گوشت عیان  
بنیامت می میرسانی تمام  
یهند خوی چو ی پند نه بر ملا  
یهند وی چو ی پز چین نه بر

ایون پیر اکس اس چه بک نظر  
چو چوس سینه سوزان بسوز کلام  
چو چوس سینه سوزان بسوز کلام  
پتیر پتین اس چه از بیکی  
ولیکن خدا سانو بدنه کبیر  
بنا بر متن نش چه اس پر گناه  
بلا شک خدا سانو مانن کریم  
زد و لای این گت آسمان  
بجای محبت کرن چوک جفا  
کجهت کتکن اس چه لنج و کنن  
بجای شکر نه نه چوک دیون  
هتوت رعبه تل شه لیل نه  
کرت گرگنی لقمه اس سر سری  
دنت کهن اسی امه بهون تمام  
چون خون سانی چه لیل نه  
کرن عکس کیا چه تم تار مار  
چه زن نسل شیطان بد و زکا  
چه زن نسل شیطان کی نشان  
چو کژدم صفت جلد من خا  
یهند لوی چو ی نه نه پیر کمال  
یهند شیوه سیتن گز بهر سینه کباب

نظر چچی بهیزی سر اسر فطیله  
خدا کر مین نش نه دل نه دور  
کرن ایو میکنه پت بکوب  
گهی بیکه ژان گهی زد و کوب  
گزه شک کینه پد کینه بهندی اس  
سو کینه ژالینه مین بدتس  
که بنو تام هن نه متن انتقام  
چو مار سیه لای دس قوت کام  
عداوت کرن تن پهن ریشمار  
کرن پالی تن پهن هر کجا  
و چین دون زن بد گز هفتاق  
نه دلیشت گز هن چوک دس قوت  
گز هن چوک نه ناخوش مین بدگن  
نفاقه نه ناگه متن دون کرن  
چه خنزیر زن اسل لایو لعین  
یهند سینه بر چچی از حسد وز کین  
شرارت مین زان حرارت دلی  
هما مکر کو ی شیه چوک همقن  
رعونت چو ی مینی اند نه یاده تر  
نویاست بدوی تا به کبیر  
سدام بدو کا نه کرک انادب  
و علیک و اس کرن نه برب



کرن عجز و زاری و دل انداز  
پس اس خدا یزداد رحم و عاف  
یہ بوزت میردار بیاہ بچو  
کڈن چھی غریب چھن بس غروش  
دین چھی پش کڈا چھینا پتر  
کری و ان میردار ذیہ و ذیر  
تقافل کرت کیا زہ و دوک نہان  
ژہ لغتھان اتی تہ چھوی خوان  
یہ بوزت اڈن لکڑہ سیکسے  
غریب تہ میر خاصہ نادار سی  
یہ گو حال بالوہ میر خانہ در  
میر داکہ سند آسہ کیا و ن پتر  
تو ن لوپ لہ سر پیکین تو  
میردار بیاہ کرن ذیر پیا  
تو ن شود و دوک کرن التیا  
غریب چھن کرنہ رحم و عطا  
میر آتہ ذیہ کرنہ عطا  
س مقدس نش پیکین پتر  
یہ بوزت س بالوہ وہ در زمان  
ولا سامد ادا کرن چھس بیان  
دین چھی پتر و تہ گڑہ و گنس  
پیون پان و گن مہ ناو مقدس

دین چھی کھوڈت مہم کرن چھی م  
کری یس سلامی بسل تہ را با  
جنم چھوٹشی گڑہن بر غدا  
پہن دن کرن مہر چھیم و مہم رال  
توی چھی کرن مہم یہ ظلم و ستم  
مثالہ چھ مشہور اندر جہان  
بہ چھ حدیث رسول کریم  
ژش تھا و مضمون ایو ک باخضوع  
اگر آسہن مہم شریف لہ نسب  
مین و مہم سن تہ اجلا فنی  
خدا تھا و نک عذاب الیم  
کھوڈن کیا زہ چھوک مڑہ پتر شا

بکر گڑہن یادہ چھوک ان کلام  
پتر مہم بیاہ چھوٹہ کاکا کھاہ  
بہ قہر حق چھوٹن و حساب  
زنان مہم خاصہ چھک گڑہ وال  
بہ چھک باہا کثیف اٹھ  
پتر مہم سند آسہ ماری عیا  
ژہ پیکل شی بلا ترس مہم  
کرن پتر شیا صلی کن رجوع  
زبان آسہ کتہ چھین پتر غضب  
ستم کار بد روی بد خوینی  
پتر شان خاطر برج عظیم  
ژہ چھوی بس خداوند ہر دو جہا

رفتن زمینداران بری کردن عمل رعیت میردار  
غیر حاضری ایک سال و تھانیاں

فضاہ اک و نای برد ژہ بونہ  
زراعت کرن چھی بی بد لگام  
زمین و سارن نیون سی لعین  
بیک لہن نش کڑہ چھ ژانڈان علاج  
مہم جن جید کتہ آہ تلف چھ کرن  
تکن چوڑہ مر غسے چھی بدست  
گڑہن چھی میردار بالیہ رشن  
سفارش میردار سی نش مہم کرن  
مہم اسم مین کام پوہ سخت تہ

یہ بوزت بیکدم گڑہی ہینہ سونہ  
کرن چھوی تہ آسن اسی پ تمام  
کرن کم زرا توک اسی بالیقین  
برائی تدارک روی رواج  
نتہ زانو بروٹھی تھی احمقن  
گمٹ رعیت تل سوکین سکت  
کرن عجز و زاری چھوٹشی رشن  
تہ خوف سیتن لہن رام پتر  
پو مو کلا سند کام مہم چھوٹ خطر



گری کاچن تش نشن آشکار  
 گمان چھو منہ گوڈہ ماتہ میا پون  
 ژہ کر مت سٹہا چھوی یہ جرم عظیم  
 کنش کر نہ تہف بہونہ بیاہ کر  
 سفارش کر سبہ ژہ بار دگر  
 یہ بوزت گزہن تش دلس گمان  
 و تہن تہ کرن تہف کہون پہون  
 مہ تہا وزیر احسان نازندہ گی  
 سہ بانوی دہ چس لاسا کرن  
 بلہ زن یون چھوی دیو لین  
 ژہ ون از دوہس نو کا خنہ  
 یہ بوزت نہانہ دین چس کمال  
 رشت کھو رہ کو تہ ون نازار  
 مہ کر مس سٹہا پورہ تہر و خنہ  
 متس چھوی دس منز سٹہا کینہ چا  
 سو تہا دینہ ہر گز کر ی تشل  
 ژہ تو سب کو ی چارہ چھو پوتی  
 بلہ زن گیر نہ یادہ قہرس اندر  
 مگر چالشی رعیشی تل انوم  
 بیہ چوس کو کر پوت سٹہا تہون  
 یہ بوزت مہر دار گوشا دمان  
 یہ مطلب پن گزہ آخر کڈن  
 اگر زن زرتش نکہ جانور  
 بلہ زن پگل دہ کا خہ چارہ

کر سچانہ پایت سٹہا زارہ پار  
 گزہ ہومنہ سو حی جانہ بدلہ گن  
 یہ و تہ مہر دارہ سند کہنتہ ہم  
 ادہ کر مہر داری تش سچک  
 حذر کر حذر کر حذر کر حذر  
 یہ بانوی دہ مہ گیم مہربان  
 ژہ کڈ میا نو غصہ ز دل مقدس  
 شو یو سان چانی کر ی بندگی  
 دلا سا کرت چس خنہ کڈن  
 زنہ دین چھوی کہ ایہ جبین  
 اگر او کا خہ متدی حال باو  
 یہوی اسو امت تہ کریم سوال  
 لصد عجز وزاری لصد انکار  
 کہو زکنا مہر داری عجیب  
 گنت چھو متس میا نوی کمان مانو  
 متس دیستہ نام آنی و دل  
 ژہ آخرامی حیا نیرن بتی  
 کرن تہف مہ سنگتہ و دن یادہ  
 مہ دل نرم گو تش لاسا کریم  
 و مہ چوسو زینور بیہ متس متس  
 زنہ دین آژہ دیکائی کران  
 اس کر سٹہا گزہ پیران  
 بیکتہ بیکتہ جگر زن تیر  
 کرن فادہ متسی زبور و جہا

مہ چھوی دارہ و چھو متس حال خراب  
 کرن کتہ گن چارہ و این غذا  
 اکس متس اس صحتش اندر  
 بدست اندرون تش و چھو مہ جانور  
 و چھو متس گن مرا زخو تش جان  
 کو کر مہ سو با سو ی بیکتہ زمان  
 بیکم تون تہ دتن ہر زمین  
 سین میڈا وین تش بلقین  
 بلہ گو مہ سو حی حال نذر  
 تہ ویشتش دس گوم زینور  
 دیوم تش یہ کیا گوی کریم  
 دیوم تودہ متس تہو پہ کر زینور  
 بین کر سٹہا ہرن گزہ می متس  
 تلوک پست متس گزہ سارن کرن  
 سیا لو اسو امت توی گو پاک  
 نظر کر ژہ ون کتہ چھو پوتی  
 نظر کر ژہ می بیہ دارحم و عار  
 یہ کو حال مرفان تش کس شکار  
 کجا ون یکہ اسہ دن آد می  
 متس کیا دکر ی ایہ پتہ دی  
 یقین چھو مہ چھو پوتی  
 چھو زرتش سٹہا دیو لین



کهوترن چھویند کونه از خدای قہار  
بروز قیامت خدای کریم  
کر کنه شفاعت رسول خدا  
الہی بیارس رسول کریم

کجا یاد آسک سونا رفھار  
کرک سوختہ در عذاب الیم  
پریشان آسن بیوم الجزا  
تہون مرزہ میر برہہ ستقیم

در بیان اغوا شدن زمیندار و خراب شدن اواز مکر مبردار

گر زمین بدونی کیستہ پید گن  
ادہ چھی تپس کر کن انترام  
کر کن واط چھی ورنی سیت  
مہشت زہ نہا و عمر تھاوم غلام  
فلانی مہچوم دشمن کینہ خواہ  
فرن کلاہ امر من ہر زمان  
کر کن وچھوم سمانہ سمانہ  
اکھت چھوم فضیحت کر کن شما  
ہین کر لبین چھوم سو طاعی کر کن  
یہوی چھوم پس غم میت چھوم تناب  
امس کر نہ میند اندیشاں سہا  
فلان جا یہ چھوی تر ضرر قائد  
میتس کیا چھوم سن گرہ امرد کا  
قسموار تہہ ٹور تہہ طشت  
لگی پار چھوک مینا نہ جانک رفیق  
حرامی چھو پوزن تہہ گوشو تمام  
چھونہ چارہ تر کینہ لگن زبان کلام  
رفیقش کر شہت چھوی ترن می

مشریچ ششٹ لین نہ امان  
ہمو کھکتن شہمنس انتقام  
دین ڈوری تی می خاصہ کور  
زن بچہ بہت چھوسن چانوی  
تہہ تی سر ہم چھوم ای ہ  
خیال اس اندر چھوسنہ رستم الون  
چھونہ زاہ نہ مان سو میانی کتھا  
ہین و فر میانی چھویں نہار  
میتن میانہ دینہ سن چھوی پیرن  
گلن چھوم امی رنجہ ای کا میاب  
بہہ نقد و جیسے تیج کیا کھت  
سو چھوی پیر ز پوشاک ز پورگر  
زدکیک پییلہ سماوار بار  
ز مجہ تہہ سر کپشہا پیر بہا  
بہہ چھوک تہہ میانہ عیا کافق  
بہ کینترہا ورن تر چھوی لگام  
ہون ذمہ بر خود سو کارام  
مہر دارنی موفہ رچھیت ز کین

گر زمین چھوی مہر و ادہت  
یستہ چھوس لگان بدی نظر  
ہون چھوک سو موفہ اثرن تم اندر  
ہون چھین کینترہا چھوس غانہ  
تہون ہستہ نان شینوک نشان  
کہ گویا چھو مفلکس بین زمین  
ان چھی تہہ در خانہ آن لعین  
کہ یعنی مہر دار بدو مکین  
تہون چھی میت پیش کتس مہر  
تہہ دیشٹ گرہن خوش تی پیر  
دین چھوس تہہ ورگو کہ می شہنا  
کر کن تہہ بدو ی پھوسر حیا  
لو کر تہہ شہ خوش شا و ہونی خدا  
ہین بال بچہ میانی تہہ پٹا خدا  
لوام گریت اسوس سہا دہت  
ہین کر کن ورن چھوسن ام کالیت  
تہہ کر تہہ با از دم ایہ دہا  
یہ ناگہ سپن مستلا در بلا  
سو احسان تہاوت مہ عمر تمام  
تہہ کریت مہر تہہ مین ان تمام  
سہ احسان تہاوت مہ عمر تمام  
تہہ کریت مہر تہہ مین ان تمام



ایوان چیس س بالوی ده کورسان  
 دیون فش بیه دوک چلین کهور  
 دین چیس اگردن شه بخشی بیه کور  
 کینزاه بوچس چان حد متگذار  
 شه میانین مونی مونی مونی  
 مگر خوف و نه چوم ایوان و نظر  
 مکانه بیه کو طه چلین نه بجا  
 شه چوی پورا حسان کرمت مه  
 سو خانه نه کهور بیکم شه زال  
 بیتنه پا طه زور سچ غیرت این  
 ون چیس کیش تل گرشیت کتف  
 بوقت ضرورت سی چمی تیار  
 بیه بوزت چو غیرت گرشین  
 گرشین چوی سودر و مگر بدم  
 مکانش بیه نادر کوی شعاعه بیه  
 چه نیرن نیر اهل خانه تمام  
 گرشین جمع دیفا نیان سرسبر  
 سودر دلاور چو واپس ایوان  
 وچین یام بالوی سی ایوان  
 ایوان بر و نه چیش ریش ریش  
 بو تر قش نه ل چوک میانی  
 نیر دار گوشت چو و مکن نیر  
 و ماه بیه مین نه کرشین  
 بیتنه پا طه اوه چمی شش دوام

متر شوری انداندی گن کین  
 دلا سادار اکرن کیا مترس  
 چه نه چانه احسانه نشه تخته دو  
 مه کیا شرم چم نه مه کیا چوم نه  
 مه پشتر غنوار یار ز کمر ت  
 و نه چوی تنگول خام سوزان  
 ایوان در نظر بیه و نه کشته ز پا  
 مگر میانو و غوی چو نه اک تر پش  
 بلا شک گرشین و نه پایمال  
 بیه کیت بر مها چمتی ایوان  
 بونه کور میانی شه پش بیکخواه  
 و نه چوی پشتر زنی مین چهار  
 بیکم مینیرن برای مراد  
 دیوان نایت خانه یک فسلم  
 کو چه سان ناک شمر تیر گو  
 تون شور و فریاد هم صوفی  
 بیه آن نیر و مردود تر  
 مینر وار یا بیه چوی مین  
 بیه چمی وچین نارسوزان  
 کین بیه کور و مین چیش  
 مین کور بیه چیش چان کینز  
 مین ناره و مین شش بر خیر  
 چو و مکی میان ادرین  
 و نه کور بیه کور بیه کور

ید زن کین سوزمتی گرس  
 چه نه کینز و زان تن بیکس  
 چه آسان گشت جمع ساری سنگان  
 دین اک اکرن چمی مین کور و کان  
 اندر چوی اذن کور بیه زوال  
 وچین ناره بیه مین مال  
 زیاده س عیش گرشین بیه ازان  
 دین بیه خدایا بیه کیا گو و کان  
 بیه کم کور خرابی درین خانه  
 بیه کم کور خرابی درین دیگدان  
 در یغاسو ایوان و کبان کی  
 و دیغایه کم رایگان دتو فنا  
 در یغایه طاق و در نا تمام  
 در یغاسو سققت و در یغاسو نام  
 در یغاسو کپار میا لوی کی  
 در یغاسو شالی نه کی کی  
 در یغاسو پشاک و لور کیا  
 در یغاسو اسبجان عادی کیا  
 در یغاسو میا لور مده و لور  
 بیه کم دتو بقیه م از هر  
 عده بیه کور بیه کور  
 بیه کور بیه کور بیه کور



این در زمان چپوی سولای چارنی  
 عزیزین بین میانی یا سنی  
 کردن زد و کوبه باه متن پیشمار  
 پشت با متن منزهتند گره بار  
 گهی از شکجه کردن چپک عذاب  
 بیون چپوی سو فریه درین تاب  
 نه در پشت چپه گامی و درین تاب  
 گره هن خوف حال متن پیشمار  
 بهائی ایون مقدمش شش مقام  
 کردن عابری سان تن کن سلام  
 چغل بایه کعبه بیان چپوک این خیال  
 که و یکم یوماوه اندر دیال  
 اژانی برین تن این سبک تنی  
 بلند داده سده لرزه اندر کی فی  
 این چپوی متن با شپین می بین  
 دین چپوک سینه گریست هر بین  
 چه کر مو تو می خیر بسیار  
 چپو نه یاد و زمانه ای زیادهار  
 و چپو و کشتن عین در بلا  
 تو ای آهنگ چپو به چپو مدعا  
 به شتر اه کرد و خوش کرد و با بین  
 در قناده و حید ای خیرت و بین

مهر دار چپوی بر نه کن تن این  
 به گوشت تره چپوینه مرگوشت  
 قیاس اندر چپوم چپوکس کار  
 به گامه چپو گوشت خراب تبا  
 به گامه چپو گوشت تبا و خراب  
 کردن ژورنی راسداری تمام  
 زنانه چانی نه چیم زن سینه  
 زنانه چانی نه چیم زن سینه  
 غم منزه مر کعبه که خوف و تر  
 زه کرنے می از کرمی می پگاه  
 زه یکسایه سو سو چپوی بین گره  
 چپوش گریست سو سو پورتن ایون  
 ایون قنانه بهت قنانه دار زکا  
 مهر دار بر و تنی چپو نیرن بزد  
 این نادوت گریست در زمان  
 دین قنانه دارت اسو مالدار  
 حویلی کعبه به به زاکو بس  
 تو اسوس بین با یوزان رفیق  
 به سکه اسس گونه گوشت مچوم  
 چپوینه واریاه ژورنی راسدار  
 اس لعنتی و کیا آو و او  
 به و چپوینه میندی لستش چپو  
 چپو لاگن اس گریست مخرج  
 سو چپوی شپه پت بیان بیون

دین گریستس ایدل جان من  
 می ژدی کرمی و چپو خد کیا کرس  
 ر پورٹ زه کرون این قنانه دار  
 به و که ز پیران هم شخ و شاب  
 که و به ز پیران و هم از شباب  
 زه و چپو کعبه زین کن بهک انتقام  
 می چانه کوره می میانه چپو  
 می چانه کوره می میانه چپو  
 سو دشمن مر چپوم چانو اندر نظر  
 کردن از نه سنج فردا تبا  
 اکی دزته سارن لگی به به نار  
 بین مهر لاگت چپو قنانه ایون  
 یکن غار قنانه بهت چو باد دمان  
 و ن قنانه دارت چپو لغت و نو  
 مهر دار خنزیر چپوک سب تنان  
 لقب دتته نه نیومس هر سر زدار  
 موله مونه یکبار کل گابو بس  
 بلا شک بیوی سو میا لوی تنق  
 به تا یون اس بیو نه بیو مچوم  
 بس کر خرابی متو آشکار  
 به سینه چپو و چپو تن کی بیا  
 چو صید شکار می آهتد موقه اس  
 نه زانن نه کعبه پا طه دلو مسد  
 بهند خارجی لعنتی چپوش و ن



یه بوزت کرن چیس غمی ناره پار  
 ژه چوک ساو مولی ته اس چچی علام  
 سمند دلاه چالو اس مثل جوی  
 سوکن است کله آسینه متر عیان  
 منگن اس چچه هر وقت چالونی کبر  
 دین چوک سوختنیر و این اب  
 چوگا مس اندر الوت شعایار  
 اس بهر ستر و از شهرت اسی  
 غرور اس اندر آسویا بد مقال  
 اس یه کوهی خدای جهان  
 اس گو یه بهتر اسی گونه جان  
 وه و ننه کوه کیه بیکو چاره اس  
 سوتد بیر کر تو برای ثواب  
 بلایاه چچه گا مس اندر و اثر اثر  
 یه بوزت زمیندار چیس غمی  
 ونک ایته نت پیکر اس عمل  
 چو زانن یله سوی خبیت لیم  
 دین چوک کر یو چوسی ده دل  
 جمع کل چچه تهر و پیی یه نت گزاف  
 وه رودیم چچه ملزم کر و کیا متن  
 مگر موکلی گزاه اسی زمین بلا  
 یه بوزت زمیندار چیس غمی  
 اسی اچینه کچه چچی هر پنج صفت  
 چچه آن اژدی دود کرت یارم

خدا را وه ایته ژه ساو حجم غار  
 اسی بدنک چچی ژه چوک نینام  
 خدا تهاولی شوب ته آبروی  
 سوکره هی حقارت ژه پلانیزان  
 یه چالو سایه چون اسی بی ضرر  
 متو بهر مبانو گت چو خراب  
 یه کنیا تله ژه بورا و لون قت کا  
 اس اسن حمت ته و اثر یو اسی  
 سو مهران آسوسند اندر خیال  
 زنجوت اس بنیه دود کول و تان  
 سپن ناحقه استه پین این و کان  
 یی ناره سین گزاه واره اس  
 یی سیت گزاه دورنج و غذا  
 اسی پیکر یی گیتاه و اثر اثر  
 ژه مختار چوک ته یه زانک و ن  
 بکونه کرت حکم زاه بدل  
 لگم زانن اندر سراسر ز بیم  
 ییوی فیصله میانو چو بی عقل  
 یی تخانه دار چیس دین پیوان  
 یه کینیراه گزاه کچه شش پانی کر  
 غمش ستر و چو کوه متن مبتلا  
 کرن هر جا متقدس شش نه بر  
 چو اقبالند صاحب مال و بیت  
 چو بعضی کرن شود گواهی حق

یه فرما ونک میرد هتفا ننی  
 جمع کر ته ساروی زمینداری  
 یه زن کرن جمع تله مبلعات  
 حواله کرن مقدس کتفه و ان  
 دین چوک سو بد خوی چو خیال  
 پولیسه دین علی کل حال  
 چو کیه استر تکانه پس هوناک  
 ز سمیت گزاه پین تر و چو پیت  
 سفارش شش و ن فلان تانیر  
 که شاید دینی لیه زمین خطر  
 و نت نی سوی تخانه شود گزاه پین  
 اسانی اژان ته دنا سته و پین  
 هتفه دیند کوه تاه مالهونی رقم  
 خداین اسی پیکر کرن کیا کر کم  
 فناک سپن دین کینه خواه  
 دوم رعایا گو ییذ میانی پیکر  
 تریم کر ییوی ذات پاک پیکر  
 گت بهوم در لکوش که انجوش لوق  
 صند و س اندر تها و و پیکر  
 کر و خراج پانچ لک و نه  
 دین لوله چیس کی زن و شش  
 پولیس چو مادان کر ای نیکام



پولیس کی ہی سٹا سٹا خواہ خواہ  
 دین چھی چھ یہ ہفتے زیر کار  
 یہ ریٹ مارہ گرہ ہو سرسیر  
 مرد قید خانہ اندر زین صرر  
 یہ بوزت فی مرد مسکینان  
 بدن چھی بد ریای غم بیگان  
 اثران لڑہ چھی یام بوزن قال  
 کلامت سند پر زہر ہلال  
 چھ پس کرائی سٹا عاجری  
 ژہ چھوک سلاو بس چھ چائی پچی  
 زدیات اس مارہ گیمیت تمام  
 چھونہ طقت ہفتہ ای نیک نام  
 ژہ کر ژہ کتھا بہر پروردگار  
 رمانی بویتھوا زین انتظار  
 تہ کر پتہ اکثرہ ڈی خوش گشتی  
 بیس بھون ساوتی نو پیری  
 یہ آدمی خواہ سوی بد لگام  
 یہ زین چھو بی و کشت اس نام  
 یہ لوک قہنی خوش گشتی کر  
 یمن بہرہ فی دمر و ان کتھا مارہ  
 وین چھو گشتی گار بد و رکار  
 وینہ تھانہ و اس تہہ حال زار

دین چھو بس نہر دار کوئے کروں  
 ژہ روز خوش نہ خورم کافر نغم  
 بوا فوس چھو بس تاندری کران  
 دین ات چھو شوہ یہ کرم حرام  
 زخانہ چھو نیرانہ بازگشت  
 وین متن چھو گیمیت چھو می خراب  
 یمن چھو نہ تان شبوک اعتیاد  
 چھو مقروض کا نہ چھو کہ بنسین  
 وہیم رود ملزم متن کیا کرو  
 پولیس بوزت متن چھو بس آ  
 شہادت نظر دیدہ آسہن  
 تفتیش کر پتہ طرہ سٹا  
 دیکھت چالانہ بے اختیار  
 کرو صلح مینی ابا چھو دگر  
 پولیس دین چھو بس تہ چھو اختیاد  
 یہ بوزت سو گرگ سیا دران  
 سین خون نوشی چھو سوی تیار  
 وین ملزم کن روی فریب  
 سین کرور و کشتہ بارہ نا  
 وچین بد چھو بس آدمی خواہی  
 زفتیش گوشت متن تار و مار  
 رٹن پایا تہ نہ کرن تار و پار  
 پیاس بی و پیاس قرآن  
 دین چھو ک گزرا حق منہ خدا

گڈن متن بی و پیاس مونس  
 خدان بی و پیاس می سوز من  
 یہ متن کر خدان منع در قرآن  
 دین سوی چھو دلو من خدان تمام  
 وین متن پولیس بہرہ سرگشت  
 کو نہ چھو کہ متن کڈ متن اجنباب  
 چھو افلاس نڈر گشت زار  
 سین متن چھو کہ متن کا پچن  
 تھو تائین پٹ چھو نہ کیا کرو  
 وین چھو ساروی بروی صواب  
 ادہ چھو متن اندر بی ما بہرہ  
 یمن متن متن چھو کہ متن کتھا  
 ژہ وین ای متن متن اندر متن کا  
 ژہ کر چھو پای پیالہ چھو کہ متن  
 کرک ٹی تہ می پٹ چھو منظور کا  
 اثران ملزم متن متن چھو در قید  
 چھو مسمی دین بد دین گر گار  
 توہی میا تو بوزنہ زانہ عجیب  
 یہو بی چھو سزا وین از ان کار کا  
 زہریت اثران لڑہ چھو کہ متن  
 متن ڈیشن متن زیادہ کی خستہ کا  
 پیاس خدان سارا متن ژہ عار  
 اسی پٹ ژہ کر حجم ای ہزن  
 مرہ ناو و رٹت تو نہ کر مو ابا



اگر مال و نم نم کمرس زاده یار  
پولیا چو بد روی بد لگام  
کرت جلد نیرن چو مردار خوار  
دین چو پس جنا با کر یا پس  
چشم سو دس ندر پد یا مکت  
کرم رو پیوه ساری نش و  
دوم چو کت کا نه جرم مینی ثبوت  
و نیت می نیر دار نیرن نیر  
دین چو ک یه بوزن چو ک نه  
سفا رش فلان انیوم لحد از ان  
جمع نم کر و جلد دوسی اند  
یه بوزت گز مین و می خانه دیوان  
توت کینه نش بند چو تن نم  
تو دیشیت چه خوشیا گز مین  
پس اننگه ان چو ی لیمیدری  
دین تن چو پوم وادی لوی  
نظر چو سینه ری کن برکاتی کر  
پولیس کر یا و پینه طرفه ز حد  
ولیکن نتجه مین و د ا و نه  
خیر چیا پتو ما گز مین  
توتاه نظر دینه چو نه کیا کر  
مه و تن چو و ن ای ای پاکتن  
اگر فسیله مانه بهتر نه جان  
پولیسنه دارا مدار اگر و

خدا یا دلس شد بین تر جم عار  
 بوجوین نه لر زن تر شام  
 گزین نه خانه دلس شهر بهر کار  
 چه سکین گیت می یک شب  
 بیند شور من فاقه بیت صبح و شام  
 چه ملزم می پانز ای العقول  
 جفا یا غنیمت نه ان تار سوت  
 و تن ملزم من پیتن چو ی خبر  
 بلا یا ه چو کتنام سوی امه یون  
 مقرر سین بهت نه پانز اه آن  
 نشنه ما و چوین بیشتر چو خطر  
 نوشن کورنی گویند پانز نیوان  
 حوا که کرت مقدس چو بدیم  
 سیر می و پیچیده به آیه نشن  
 یسند کینه آسوی ستم کاری  
 سو چا و ناز چویم باره سلس  
 و چه پستی می یون از چو ی می  
 از دیار آفت زنی معتد  
 به محنت کردت عاقله آونه  
 زان جرم اکونت ده های ای  
 درین کج و محنت ای امر و  
 پو یس کرد و چو کت کین  
 نشنه چو ی ای دیشنی بوکا  
 نشنه در بلا نا گپای

دمی فیهل بیت یمن ای رقیق  
 دی گره ساروی چو سی تی شوق  
 سی وقت پید اگر می ته دقم  
 ده کیه چو ی منوی پانی پیم  
 گذارانه چو پینه ده بنوک عیان  
 نه صندوق کونه روستی مکان  
 نه مال مواشی نه گهسته پوشاک  
 همه دور و دواک همه بهوم جاک  
 شه و آلمه انت کن کن یکایت کرک  
 بناحق بیتا طوفان ده یک  
 بهو اک بیت نه ده پیم جوم عظیم  
 گره کیه انت نه پیم جوم خوقیم  
 به بوزت دن چو ی غریب زمان  
 تنون شود محشر آه و غمان  
 و چو حال پنی سر امر خراب  
 نه بکسته پیو منت بهیج و نذا  
 کی عقل و زن چو حق بر قرار  
 ایون بوزت بهیج بهیج سنگ و غبار  
 به زان نه کیه کریم ام بدو تن  
 نوایر الی ام زنج و زین  
 بهیج و شمن دین یهید زمان  
 بهیج و شمن دین یهید زمان



یو لیس چو نیرن زده سر بر  
 بر دهن کاغذ اکھا چو نه اصل  
 که آیا مس مقدس کیا دتوی  
 رقم کتو کون نه کس کیا دتن  
 اکھت زیاده ترچی کون تن دعا  
 بهتس مقدس استی مرجا  
 یس انگو دن تن زمینداری  
 غریسته ناداره ولاچارسی  
 مه پنجاه و پیه مفصل کرم  
 تی چانه بدیه پویس دتو  
 کرم زاره پاره سبب شمار  
 کبودن کل ژیتوم تن ستوار  
 یو دت ز میندار کیا خوش گشتن  
 چو آده خود بخو دسوی پیشان گشتن  
 مه زاده مانده استری کاغذ کتقاه  
 و چو و یکیش کون گو نیکخواه  
 بدی میان تقا و نیه اسلا دتن  
 لکن پاره پاری بهتس مقدس  
 مه اسم نظر سوی اعمال خویش  
 ده شرمینده کون احسان خویش  
 یون عقل چو گشتن کر نظر  
 ذکر خبر دار مردود

امی گر گن از روی کین و حسد  
بدندان می مار کھنوش تمام  
پیه فکری اس چو پینه هرگز ترن  
تسلی کرن تش چو سوی صمبر  
مه دو پاره که خشم زده جگر اس نذر  
پوسیس پن پینه و مخم مبر  
ایوان قحانه دارس نشه سوی لعین  
ژه که رحم اسی چشمن ایجناب  
ترقی دی بد ژه پر ورکار  
ژه پینوی موم استدیال  
پوسیس گزهن نرم دل یاده  
رمانی بندوی اس لکھ و افتات  
حکم پس کرن دوسه گر گسار  
یہ بوزت جمع تم گزهن صوم  
پوسیس کم و زاره پاره سٹہ  
دپوم تش چپ کین ساری نئی  
رحم کر غریب بچشمن چھوی ثواب  
بصد عجز و زاری لصد لہ زار  
یہ تصفیہ لکھ نیتہ موفق تمام  
یہ بوزت سراسر کرن چھپس دعا  
یہوی چا نو سایہ اسی پٹ مدام  
وچو بچتر کیت میم میان بای  
امی دتو اسی زہر کوی پیالہ چن  
سخن مختصر کیاہ چو طول کلام

دین دامن خویش از روی بد  
امی اذجه بهشت ایتم لاکلام  
پهوی چوم وفادار بل چوی  
اندر کن برت زهره بتن شریر  
وون چا نو چوم زهره خونه تیز تر  
مه آداته کمر وهرتی دون اندر  
دین بتن پهوی ناره دد و لخرین  
یک بجیش حق مستطاب  
اگر زن میسکین بنی رستگار  
معه خاندان پیو متن در زوال  
دین متن نمبر داس اینا مور  
جمع کر زمیندار اینجو شصت  
جمع کر زمیندار ای بد شعار  
چو یکج کر مقتدم بد گام  
نزه دوه گیم متن کهور رتن بی شا  
چیه مقروض مغلوس ساری تپی  
نخل شه کرد در رنگ و شتاب  
اگر افسر آوه وون حجم عار  
سو بر صلح آسی نه بر انتقام  
خدا تھا دنی زنده چوئی ل صفا  
کشاده تهنو سی حق ذوالکرام  
امی لعنن اسی تیغ وای  
بظاہر یہ گوشت اسی پٹ کرن  
کرن تصفیہ چپی تمی و اسلام



و چو میبندی کینه و درین  
 کرن ناره سیتن سو خانه تیار  
 ز مکر و ز حیل کرن سوی و جوار  
 تسلی تهن و نه بعد از آن  
 و جاری کرن تسن روی غضب  
 تهنون زیر حسان کرن قرضه  
 مبعه کام سبت کبره ساری فنا  
 بزیدس چو ناوی سچو خندید  
 چونه رشوه بل خون مردم تمام  
 چونه رشوه بل خون مردم تمام  
 یهوی چن همیشه مین کار بار  
 یهندس حق منزه چو حکم خدا  
 کرن بدتی توبه یا نو کرن  
 نه بخشکته هرگز خدای علا  
 میوامر حقس کرو کن بدل  
 حقن تها و مت یهند بابت جیم  
 مین ظلمن آسه ظلموک سزا  
 الهی بحق شبه انبیا

ظلم کیا کرن تنه تهن گرس  
 بجه مال مجاد و سبت بی شبنا  
 ز دزدان از ناره پرا تهن و دار  
 یوسس اندر لاگنه ناتوان  
 کجا بچنجی جای نه ای عجب  
 نه یاری گفتار او وقت کار  
 بزیدن تهنه کرنه در آن کر بلا  
 چون خون مردم می بلند  
 ستهاه بن چو امزشه رشوک کلام  
 ستهاه بن می نش چو رشوک کلام  
 زیندار خانن کرک لاره یار  
 زه پر پانه استغفر همه تا  
 اگر زن سبت بار توبه کرن  
 کرک کهر حق سیه رسول خدا  
 ز امرنی دل می پر خل  
 گزین سبت ملا در خدا یالیم  
 گزین خوار می در عقوبانها  
 ز ایشان چوین مرزه میرانجا

### در بیان جمع کردن مالیه منادی کردن پیر کیه

ولو گریست با یو کر سو سما  
 چه بیت شاخه سیر یا کهن  
 خداین اسی کثریه تهاون بلا  
 زه چوک شو گنگنی مال سیتوی ییا

اسی پرت بنن یو یو ما تن  
 منبر دار به خوی زت چچی کهن  
 چه اعمال یینی اسی بر ملا  
 فکر همیشه کفه مالچ ایچوان

منبر دار سی آسه با کفه ملا  
 اس موقه آسین دنی دویال  
 تلاش شاه کر مالوک دود تر  
 که شاید دانی لیکان خطر  
 دنت برننه اعلان کرن کهن  
 یوتهن تهنه تهن چینه چارن  
 گزین تهنه رشوه بل خون مردم  
 گزین تهنه رشوه بل خون مردم  
 چو منقل کرن دنی بس بزور  
 کهن گوشت دمی بس بشور  
 کر بند چو چارن برای ایذا  
 خدا یا کرک مبتلا در بلا  
 دنت برننه فی روز اعلان کرن  
 بجلدی اینو مالیه بی سخن  
 منبر دار چو یتهونه فاق گزین  
 بناحق بلاین اندر آده یو  
 یو دنت چو مسکین لرزن تمام  
 منان الا بان ازمدای کرام  
 الهی بحق سنی چار بار  
 زه کر مالوک چاره کفه استار  
 چو مکلن تهنه رشوه بل خون  
 چو بدروی خوی تهنه بدقتال



بوختیبلد اس یو دت کرس  
 چو نه کهنه دیون مالیه متقدم  
 یو دت ستمگر سو د و م لعین  
 مهن چوب سبک دلد اندوی مین  
 ترهی لوده وی سیت ترهی گان  
 سنگن لالان این زمان آسمان  
 چو بهوش سپین سو دتقان عزیز  
 د دن جالورتش و چیت عجیب  
 سو گرگ سیاه لونه چو چمدن  
 چم مثنی اده کمره بیرون کدن  
 و بختانی چم اسن ز میذار ما  
 کرن خوف سیت ترهی چم کتھا  
 کرن لشن و طعنه مثنی بشمار  
 ره چم کوک بدینیت پانه ای دفار  
 نمیر دار سانی چو مین ستمگر  
 اس چو دوم کانه چو نیکو  
 گره کر مثنی چو مین ستمگر  
 مین سانی پنه پنه چم  
 دن هر کلاه بیمه سیت این مثنی  
 دن چوم بیمه مثنی چو مین  
 کیه پوت چو مین کدن سیمگاه  
 سو گور بخن دن سیمه خوشخواه

چم اسن اسی لر ز سر اندر مدام  
 یله با نچه و اتن چم مثنی  
 نقل چو ی سو بچیس کرن لاله  
 دین چو ی سیمک سانی مقام  
 پس سه ده مثنی چو کهان پند  
 سیمه پانه چو ی پرت سامی لکهن  
 منادی کرت سمنراون مثنی  
 دن سیمک لوت چو مثنی چو  
 مثنی سیدارن چو مثنی مثنی  
 سامی لکهن فنه کنه چو ی زریه  
 فلان رقم ده چو ی زریه فلان  
 تریم پر چو مثنی سیمه چو  
 رقم چو مثنی سیمه سیمه  
 سیمه خرج ده چو ی لپه اک کهن  
 چم کتام تره رو پیه مثنی مثنی  
 سیمه چو مثنی ی تی چو مثنی  
 سو و اسین کرن چو مثنی مثنی  
 کوژان چو مثنی سیمه لکهن  
 اگر کینه کراه واه زان مقام  
 چو مثنی چو مثنی مثنی  
 حضور ی چو مثنی سیمه مثنی  
 پنه کو نه باون چو مثنی گران  
 تره مثنی کوره دس گره تی مثنی  
 ستن خوننی تام چوم اختیار

گمت لوداد خوف آن لکام  
 ستمکاری سیمه مثنی مثنی  
 نقل مثنی کرن اصل تھاون نهان  
 سکفین اندر لک سیمه مثنی  
 مثنی مثنی چو مثنی مثنی  
 مثنی مثنی چو مثنی مثنی  
 حد مالیه لوده ناوان مثنی  
 اینو حلد فردا مثنی چو  
 خزائن سیمه مثنی چو  
 و مثنی چو مثنی مثنی  
 سیمه چو مثنی مثنی  
 چو مثنی مثنی مثنی  
 و نه ماکرم کت مثنی  
 به سرکاری گو بو ته چو مثنی  
 چو مثنی و اتن چو مثنی  
 چو مثنی آدمی خواره گرگ کهن  
 نه دعوی کتی و سیمه کت  
 چو مثنی سیمه چو مثنی  
 دین چو مثنی کتی مثنی  
 سیمه مثنی مثنی  
 دین چو مثنی سیمه مثنی  
 اکی اک سیمه مثنی  
 لکام به قصه روزی فرون  
 فرس گنه کت مثنی سیمه مثنی



سویا سن گنت کوره آتشین  
کجا پر زلف چو ی آتشی نان  
دین چوک منو میانه بهر و ونو  
تو ہی میانه سزسی کفران  
تند پیه کهن گوهر کثر تار و  
کلام خدا چوم شد و ن پیری  
دوینن پین کشت سدی کرد کا  
یہ بوزت چه شرمند ساری کشت  
شنا پرن تشندی پیشار  
زلانی بوته اگر اسکے جی تمام  
یہ کیتراه و ن چوک آتشی  
علیہ گو بیہ و ن وی مقدس  
اگر آتس مالیه اک هزار  
بلاین ترمین توہ ونو کیا کرد

گر زن چو ی مبانند یو لعلین  
ز سوراخ بینی ترس و به کون  
علاوه سس پیہ منو ونو  
یو اسوس دین میان چو جان و ن  
اگر زن کچو چوم نہ بڈا و نا  
کھی میت سویا ناری نی  
تو ہی ز اگنوی چوم گر لود بار  
یہ زن سو سو کند ما چوک کن  
گنت لڑہ سین بہت کار  
دین جی تھین مت مران و لام  
دین پانتر ٹھکن یوان جی تی  
مشت کچوس لعتی بدوس  
علاوه پین پانتر بہت بکا  
خدا نے مین کا لہ اس نامرو

در بیان بیماریا شدن مہر داری جمع کردن مالیه مقبره

مہ پو تم اکس شین قضا عجب  
دماہ اک چو شہور بڈنہ کلان  
میردار مذہ کا کوی نوک  
شنگر بیو دا چو سسل زنا  
یہوی و اتھی مخبرس آتشی  
دپوم تم کو آتس تہندی گنت  
در آن ماہ کردن مالیه جمع اس  
امی مقدمین بیاک کر مقبر

کری عرض سادی گنت سی مہ  
وے سر حدس منز سو قریہ دن  
یہوی آ و منجوارہ چو ی شیار  
خدا یا سجیدی سو کر تن قضا  
یہی مخبرن نوتند تو شوق نا و  
میردار بیمار آ سوی بہت  
میردار سادی درین کار اس  
کر کوس مالیه جمع تم سر سیر

۷۰۰  
نہ بہت گ علاوہ اذان مالیه  
و دن مقدمین ہوتا اذان مالیه  
مہ دیوس یہ کیاہ گوی دن کیاہ چو  
یتھن منظر اس اند کیاہ چوک  
خوشی کیاہ چوک کتہ کر کشت اندر  
علاوہ نہ بہت آئی قسطس اندر  
یہ بوزت سین زیادہ گریس اندر  
دین تم بیماری یو پاکوس پتر  
یواس ای مر شنی کشت مہ  
یہ بیمار ہند زور و ن مہ  
یہ کیاہ گوہر آتس ہر چار  
یہ کوتاہ کو کشت بڈنہ  
و دن بوزت دود کشت چار  
چو یہ نہ بہت کشت کو بد و چار  
کر م شہر دارا مد اکس ہند  
کر اسس پین کو چوک کیتہ تواد  
عذر کثرہ اند توہ و و و و  
در آن چو کشتی بڈنہ  
دپوم تم قریہ تہ کر م شہر  
و دن کیاہ چوک کتہ کر کشت  
اسی شہر دارا چو ی سادی  
اسی آتس ہر چار چو ی سادی







مرزا نومه که چاره اوده است اندر  
گفته بود میان طرفه تو بی سر بر  
وینوس و بر و مو بویانو حال  
پس خدایت کردی ز اریو یا  
بیه رقم معدوده ساری نیو  
یه بوزت گزیده من هم سوی معتبر  
پنن پانته شهادت کتبه چو کن  
یلاون تمی وقت شمس مقدس  
دین چوس تحصیل دارن چار کر  
زه روز خوش زمیندار سار کک  
بطل هر گری زی پین رو گیر  
بجز گریه کردن هرگز گفتاه  
زمیندارنی پست حکم و ان کدی  
چو بیزن قش نش و گرگ کهن  
تحصیلدار صاحب و زو دگر  
زمیندار حاضر گزیده من سر بر  
زمیندار بیچاره بوزت حال  
چه و اتن بیکه پیش تحصیلدار  
دین چوک حاکم الا شاند زینیک  
بوقسطکوی کیا زه کره خیال  
یه بوزت زمیندار ساری دن  
عوض چپی کرن افسر آن زبان  
حواله نه کر منت خبردار سی  
رسید از مهر او چپی اسی

کرم خرج سوی لیتت اندر  
تحصیلدار صوب از یون اندر  
یه کیشراه بیمنت مهم حساب  
سویت عالی پست کرم حرم عار  
حضور تحصیلدار صاحب کردی  
اژن افسر شش رقم منت اندر  
دیوان او بیه چوس مقدس کن  
تیه کار بدوی نه محقق  
یکیشراه و فی تیت چش گوشت کر  
اکی اک سارن تمی نش بهک  
گهی در حواله کار می زنجیر  
زه گزیده گریه پنیو بلا اشتباه  
تمی سر بر و ر حاضر اسنه  
سجده ی پین گریه و اتن کین  
زمیندارنی پست کدن حکم تر  
اگر روزه کانه بیه چوس اندر  
چندین کوه و بلبل و تال  
بهر بختی چوک کردی گزیده  
بهر کدیم کشت کر بک  
برو کت و کت نام چو بخت حال  
زین م تمی خاک بر سر اوان  
اسی بر من قسط دوی گزیده  
پا بیزن خبر فاش سرکار سی  
پدر بیه مقدس کر دیا اسی

سوا فسر یه بوزت کرن لغز بخت  
که ای بد زبانان و اژ و نه بخت  
خبردار سی آوه سو دغوی کردی  
جس شش و دعو اکرت تن نیو  
چو مایه سرکاره سندی تمام  
یه بوزت و دودی کردی انتقام  
و گزیده گریه و ترق جواد اسی  
ز منقول بیه غیر منقوله  
صفا منت دین مایه سر بر  
یه عده دیوان چوک کین محقق  
اژن چو یی بیه بخت بخت  
چو دیوانگان کین بیه بخت  
گر بخت خنک و کانه ازان حال  
تن شود و شرت و دین دار دار  
دین چپی خدا یا بیه بخت  
کر من شش و دغوی بیه بخت  
لایه بخت و دین سبک کین  
بجای زاده و کیش سی بیه بخت  
کرن کیش اسی نه خدایت کرن  
فرمان چش اسی نه خدایت کرن  
تن چش و دغوی کرن و دغوی  
کرن چش و دغوی کرن و دغوی



شه بن میاوشا بد کرتی که در دنیا  
شیر تبار نه مقدم منزلیت  
در دیکس کینه بوسنت گواه  
به گشت در میان نه دران خواه  
گواهی گشته بدنه شست پیا  
بچه پویان بدنه گشت تا دوار  
بونا و س من کجوس یکا کره  
تا کاپیت من کجوس یکا کره  
کوس مقدم میاوشا پویان  
کجوس نشسته کوری از دین  
بیرا دت پویان شرمه یکا کره  
اگر داده مقدم من شاد  
تی زن دت من شاد  
تو دت من شاد  
کجوس پویان شاد  
اگر زن شاد  
که شاد  
شیر میاوشا پویان  
بچه پویان شاد  
دشمن مقدم من شاد  
تی پویان شاد  
کجوس پویان شاد  
اگر زن شاد

برن چمی زهر اگر جنتی نه  
زنانی نه نری و دن با عیال  
نبرد از سر کاره سنده مختبر  
باند رستید اقاوان رحم  
و چپو کپا چه حکا منی نه چال  
نبرد از تراوک کجوس مالیه  
رستید اقاوان کرک کجاب  
بچه پویان شاد  
ولیکن گشتان قسط آینه بد م  
یه حق کیا پویان مقدم  
یه کجوس شاد سو دار و عقار  
بیه از اد منی نه مرد و عه هم  
فرق تر سکرت گشت پویان  
بیه گشت پویان جلیس اند رسو خر  
عذابا تن اند پویان گشت پویان  
سو بیه پویان دزه هی اندین  
و گشت پویان گشت پویان  
نرانی پویان گشت پویان  
عذابا پویان کلام مقدم

گشت پویان در یلان ایتلا  
مکتب چمی خدایه ان تزل  
دتوی قسط ان کت اسی مختبر  
دتوی مالیه من کجوس نه  
زمیندارنی پویان کجوس  
چپو کجوس حکا منی عا لیه  
نبرد از تراوک و اسی قسط شتاب  
مکتب پویان سو دتوی یوان کجوس  
دو س پویان جهات ارج پویان  
و دباره غریب من قسط پویان  
زمان مو اشی و اب شجار  
سو جاداد خانه من کلام  
کرتن گشت پویان دتوی کار  
کجوس کرتن شاد و سحر  
کشتان جان گشت پویان عظیم  
پویان گشت پویان انصا و دین  
زمیندارنی پویان پویان  
رستید پویان کجوس ایتلا  
چپون مرزه زان قوم و خواریم

نزد عشق دوس را و کجوس مقدم پویان

شاداه یه دون پویان  
اگر چمی من چپو پویان  
دشمن مرزه و پویان

ایوان پویان مقدم پویان  
ولیکن ویم پویان انا و دل  
کجوس پویان پویان



مه آسوی نه هرگز به چالوی بکا  
 توی می رن پیوم و آن کیا کره  
 زمیندار بوزت کرنج او پار  
 به ذاتنه چس لاجتر برارهای  
 امی لاجتر برکت سبج به چم  
 بهوی آد میخواره از سر قریب  
 بهو و پس نش نش گز بهرین از آن  
 سو گرگ ستمگر گز بهرین دمان  
 بهو و پس مقدم این تیزتر  
 چمی خون دردی کدی استخوان  
 چمی خون دردم کدی استخوان  
 زه چوک پیک تیه کار نه فتنه گر  
 بهر روز قنانه نوی چوک کرا  
 کری محضه عمره قنانه وی فزون  
 بهر وقت چانی چه و آن خبر  
 خصوصاً کثرت ات قنانه واد  
 زه پش فوجداری کری کی بین  
 طرفدار متد چو سی او بود  
 ده از نازده سپنوم به چم حکر  
 گبه سان بر باد یکدم کبر  
 و زن زاده بون از غصه چو  
 سوی خانه چو سی او یارین ان  
 سبیلانم زن سوایر گمت  
 رفیقان خود حیران هر طرف

مگر شک بی کی کپنه در صراط  
 بو شرمند که ترس نه چمی ره سره  
 بهو و پس چا بون تابع به چم تیار  
 ارس گمترن در نظر گره ز نای  
 ز پس چا بوسی یون بهو و پس  
 حکر چوم کھون چو تها و نایب  
 دین آسو مقدم به گو یار جان  
 مه لور این شکار ایه فصل منان  
 ایوانی دین چو سکی ریزه ریزه  
 و دی تبهو زه پشارضه پش  
 و دی تبهو زه پشارضه پش  
 خرابی کثرت بیت دس بر سر  
 زه نو چوک کد کد بهرین پکان  
 مشی دمدم فتنه گد بران  
 فلامی فلا نس کرن این خبر  
 فلا شنه لایق و حکر و نایب  
 لدی قی خاش ز پس چم کس  
 مه دیرینکوی چا بون بهو و پس  
 به کرمیت به چو سی او کی  
 جلای وطن دن شری بهریت کر  
 اذان لرزه پس گز بهرین  
 مگس لایمان سوی حق خلا  
 بتا و ان سرت بهت تدممت  
 دین بهرین پش زو زه کز کت

ای بونمت بین دو پیه مقام  
 بهو و پس دت مرقی مقدم سرب پیام  
 توی کرمی مقدم من بونت حال  
 نه آسوی کیه تن به ساوی ملال  
 زه تول نزه برادر گز بهرین زمان  
 نه سادوی بون مقدم سرب سربان  
 تن دو پیه نزه چو سی او تیرین  
 گز بهرین چو سی او تیرین سرب  
 کرن ناز و پادشاه سرب شمار  
 زه پش میانه دو پیه کز اشک  
 زه بهر زه بهو و پس کز کت  
 زه و چم کت کمن تن بون و زه  
 زه بهر زه بهو و پس کز کت  
 زه و چم کت کمن تن بون و زه  
 کز بون بون بون سون بون بون  
 کز مقدم اک کس با بون  
 و چمن بون بون بون بون  
 دین بهو و پس کز بون بون  
 گمت آسوی بون بون بون  
 دت بون بون بون بون  
 به دارا دارا کز بون بون  
 بون بون بون بون بون



نه چهی جای صلح نه راه صواب  
 ز غضب شرارت سو واپس فرود  
 گردن لخته چون بماند کا و  
 یی پو میر دار چیم یا سجان  
 دیون چوی تن برم کردن چو سب  
 گلاک نینه کنن شین کله از متوز  
 بناحق ده بکفن بحر خطر  
 یه گوپیون بدم بلا از چهره  
 مه کر پیشه تنی گلاک ده بدم  
 در اجلاس سی خوار و نهر کوم  
 سوشرمند و سو اکرم تا قیام  
 فرن پت کھون چپوس قم عدد  
 فریاد دیون چمن گریستن  
 چونه کینه در دست حاکم دیوان  
 کر بوسره این عقل و ذین متقل  
 چو کتبه پا طه این آدینجوده جان  
 در آخر اسی گریست چمی مثل خر

در آخر ده چو کتا بلا شک خراب  
 بیم و نترسیت کوتا لدن  
 ده گرشه گره پنبوی مه کرا و ناو  
 ان چمی گریست لعد از ان  
 فرن چوی تن پتوز مکرو فرب  
 دین چپوس مه کر مقدمه میا فو لود  
 گذاراه ده کتبه چو بینه تنوز یاد  
 چونه سهرل کا ماه کزن مقدمه  
 غرض میا نو چوی پتوز فرن بیکلام  
 تنس چالشی و تنس حد کرم  
 تنس با قیاه دودنه کتبه ده تام  
 ون چپوس تنی پا طه ایس بد  
 یه و چیتو دیانت مین بد ترن  
 دین بیکه چوی سا نو مقدمه چو جان  
 کھون یی چمی کھون چمی لعل  
 تاشف کزن سانه عقل جهان  
 هتا مرزه میرا قصه ده کر

هتن دمه متسی کھن رقم پود  
 چون خون مردم چیم بد شو د  
 کھون دشه معمول قضین ته چوی  
 میان بستنه بر خون مردم ته پو  
 بلاون چو مغزو سن اند دمان  
 دین تن چو ای ایدیر بند بان  
 ده داس فلاش رقم یوت تن  
 دیون کیاده تن پو کتبه ای دین  
 ده هیو بدیت کا نه پو در جهان  
 یس پو کتبه ده داند تن چو کون  
 در آخر کر کتبه ای نایکا  
 خرابی کتبه اندین کار و یاد  
 اگر شرم چمی میان کتبه کزن  
 یه داکتبه دین کتبه سخن  
 اگر زن تبه کتبه دین جان تان  
 قیاد ای اندیم تها وینه تران  
 سو مغزو سن و ذیت گره شرین  
 کزن تبه پا داس به شمار  
 دین چپوس پا طه داند کتبه  
 دمی قرض اند داس یک قلم  
 میانه سین تی اسی دیون اند  
 حساب گم و تن چو تن تنز خطر

### قصه قرضدار و مقروض

سو قرض کزن قرضدار اس ادا  
 کزن مقدمس نش چو شکا  
 بوکته تبه کتبه سبتن سو گره فره  
 دیون فی صدی چو تر تر تر تر  
 ستمکار بد روی تبه شمار

اگر کتبه کا نه قرض داری ما  
 پس نگه چوی مقدمه قرضدار  
 دین چپوس مقدمه بوکی تر کره  
 اگر سو شایسته سوی قرضدار  
 یه بوزت میر دار سوی شوره خوار



یہ کینتر اہل تشدد میرا بعد از حساب  
 اسی دن اگر وقتہ ڈھ دکن حساب  
 بروز دیگر چوک این دھنڈہ کن  
 دیون چھوی ہنڈہ حساب ہنڈہ  
 ہون چھوی تہ مقروض ہنڈہ اندر  
 دیون چھوی ہر اسر فرصت داری  
 دیون چھوی مقروض ہنڈہ تری بل  
 یکہ آدمیوارسی پڈ ار ہنڈی  
 چون خونکی پیالہ چھو سوئی ہنڈی  
 زعزم اگر زیادہ دھنڈہ قہم  
 دین چھوس کری بد پوتیزی ہنڈہ  
 براتنس چھینہ ہرگز ڈھ سیت  
 نگم تہو کرس تہ بلور دو بدل  
 دیون چھوی فرصت داری ہنڈہ  
 کرن چھوی سہاہ زار و پارہن  
 سو ہرگز چھو نہ ڈھ ہر خود ہنڈہ  
 کری کیاہ ہنڈہ چھوس کا نہ ہنڈہ  
 اگر میان ڈی اک کتا ہنڈہ ہنڈہ  
 ڈھ کر ہی مسیب سبب شمار  
 فرصت دار مانان چھنہ ہنڈہ  
 اگر کینتر ہنڈہ چان کان ہنڈہ  
 رقم میا نو چھو کہ گم کرن گونہ جان  
 یکت ہنڈہ یکہ کا نہ کتا کیا ہنڈہ  
 سوہنڈہ ہنڈہ ہنڈہ ہنڈہ

نه ساروی دس ایکیت سلم ایکناب  
دئی روپیہ پانژی کہ انجی شخطاب  
کران چھی حسابا ہتن ہند سون  
یہ باقی چوروزن شش شش رقم  
ذمال مواسی وغیرہ از ان  
خصوصاً مترج جانکس یارسی  
قرضدار تہہ چھوٹو بچہ بدل  
بلا شک آتہ کہ پنے ہنر کت کری  
ہمیشہ بیوی کار چھوٹو بچہ  
تہہ بوز کیاہ چھوٹو بچہ  
خبردار تہہ تہہ مانک کھفہ  
بوز چھن قرضدار کرہ کیا تہہ  
دس بوز اک پنے چھوٹو بچہ  
شش آوینجواری شش  
سو الحاج تہہ کتہ  
گزارا شش چھوٹو بچہ  
کران ظلم شش پ سو گوتہ جہا  
ہس تی زکوٰۃ شش تہہ  
پتہ پاوہینہ خداوندگار  
دین چھوٹو بچہ  
ہس اکتہ بیکرہ ہس تہہ  
گزارا شش چھوٹو بچہ  
سکن پیری تہہ  
دین تہہ تہہ

دین چھوس پڑی توش گری کر  
مقابلہ سوی فرض بنوی منگوس  
ان در زمان پنج مقرر و صفے  
بنو اگر هستند کنش را شایسته  
ادائی دین چھوس یکا ہن چوناد  
دین چھوس کہ ای بیدیر بد ز اد  
فرض بد نہ دارکس گوش کر  
فرض چھوی ادائی کرن پیش کر  
چھوس پوش تن کن شاہ کرن  
بظاہر تس کن مراغا کرن  
شاہ چھو ذات سو با قیدار  
کرن چین بار رو پیش کشکار  
کرن محقق فرزند اس بین  
شرعیست اس اجدا پر پیش  
یکجہ ہر دو اکسفہ کیتر اہ بی  
فتیس گرد سوزن تازیانی  
بر تر اود بلون کرس تا ماد  
لو دار بینہ ہر گر ہنس نیم مار  
سیقت اس چھونہ ہر گر خور  
اگر چھویش نادان حسن کتاب  
ہو چھا بیر میاوی یا لیا چھو دوی  
غنا و اگر چھوم کر آئی داد



ده از لورده دی دی کستر و مار  
 بواندر عدالت هر فن جواب  
 اگر میباید تخریر میجو و چپوس  
 ولیکن سینه چپوسه ناک فاموس  
 بیرون زت قرضه دار حیران گوین  
 دین یا آلتی به کیا گریه کار  
 زلف هر چپوسه ام رشور و ثمت ترش  
 میکیان یا سنج تا وان نه منوم  
 امی گاکلی بهرین گریه کار  
 خدا یا بیوی گاکلتن غمقریب  
 اگر زن برابر ترس از دو سو  
 کرک فیهید صلحرا ندر انک  
 شکر بیوی رشوه خوار اگین  
 آلتی بیرونش چپوسان مرز میر

هر کیاستین چپوسه خوار و خوار  
 عنایت کرس جمعش بهشتاب  
 بهتیا دس سب اده پو چپوس  
 بنا حق به ی پرک کران چپا بلوس  
 منش کن جواهاه چپوسه کف و دن  
 بی مقدمین کھیاه ناو میان دیار  
 توی منتری رای ردل اس  
 اس مقدمش به ی قضیه انوم  
 کران خوار در نار دار البوار  
 ز نغای جنت کران به نصیب  
 ز داسن ته مقروض بی گفتگو  
 تناسل من و نونی زمین یک  
 اس به چه لعنت نه جان آفرین  
 نو محفوظ تھا و ن از قوم شریر

### در بیان کردن زمیندار پواری و غیره

آخین پو چپوس عرض خدمت کین  
 گردان پو زیوار سندی و ن  
 زه گرداوری چپوس کران حلقه دار  
 نیون چپوس ز کرس دوون مرتین  
 جمع تی کرت مقدمین چپوس یوان  
 به تله گوگل مو قس متر یون  
 به کسکه مو قس اندر اظه کار  
 نه جمع کرت حلقه دارس یون

اسی بیرون سدی ز حاکم فلولن  
 اده باقین بهند کرسی ری کنی  
 شمع خرینغ نه ان در شمار  
 ز بهشت آینه تا بکر و پله تھا و کن  
 نه گو حلقه دارس نوبی بیگمان  
 به خروارنش حلقه دارس یون  
 ز گندم کران جمع ای فی وقار  
 سو مقدم گرت چپوسه بیگن یون

برابرینده کھا دشتالی تمام  
 کران هر دس اندر جمع ز انتظام  
 بنردادی تی حواله کران  
 سو چپوس حلقه دارس ته سار و دیوان  
 به دون ته ویر کجند کران  
 به یو میا مو طه دیو نگ بهت دهان  
 کو کر پسته بهند چپوسه کته شمار  
 همیشه مقول به دزد کھا دیار  
 به بیست تیتیل ته یون هم  
 لدر ته به شوخه دوندگ دیدم  
 الاچی کلان و هم سیر ما  
 به دار چینی ته برج سیر  
 سو رخ سیر به ان در شمار  
 به گنده بهم چای شکیں تار  
 به شرو و زبورت به سینه بهم  
 تا کو و انگن دوا کن بهم  
 کبر به اک ته شام و مو به شید  
 بیوان بهر سو اک به چو بیبید  
 نیون چپوس ساروی ای بیرون  
 ذریع بنردار آن به شعور  
 به بیست کاس اندر قراری کست  
 ز لادن چپوسه به چپوسه و است



زمیندارسی شیر فکر مایس  
 بی وقت ماس شمارس ارئی  
 بیه آبه بد کاغذ تنایع بیا  
 بیه زانیو ای نش چو کوتاه نیون  
 اکھت چھوی کھوانی تندی ہون  
 اگر آبه ناجایزہ کر متون  
 سو نو تو رگو تہ بیه تو تہا  
 زمیندار کرہ نہ چو تن خوف جان  
 مین ہون ہندی خوف چھو ریا تہ  
 نمبر دار مردود تہ حلقہ دار  
 اگر زاہ گزہرک نہ پی انتخاب  
 گزہرک شاور پیہ دہ لاکلام  
 دیش سو تو تمام دستخط کرت  
 نشانہ دہی بد پس ان ہنس  
 نمبر دار سنز رایہ چھی سوی پکن  
 اگر استقدی کر س کاغذ کتھہ  
 اڈن چھوی ان صلی سونہ وال  
 اڈن چھوی پن تو ہر چرائی تجو  
 اڈن چھوی پونج و سوی کرک  
 پورٹ بی چھوی کرن ی لین  
 یقین حلقہ دارن پین اکتنا  
 رسومات ساری یوں کر تو ہوم  
 یہ مقدم زنا زادہ نسل حرام  
 کھون مینہ چھوم زیادہ کم

علاوہ ازان چھی دیش رسد  
 ادہ اک و پی چو لسی سوی ہنی  
 یہ دیش تہ نش نی و پیہ نا  
 گرک چھوسنہ پیہ مقدم یوں  
 نمبر دار بد ذات تہ رامہ ہون  
 نمبر دار بی آبه تی کر متون  
 تہ پانے کرن مقدم بد ہوا  
 زپیوار و ز مقدم بد نشان  
 یکینہ سو پت در خطا و خطر  
 چون خون مردم چھیل نہار  
 دین چھوس وال شہ میا تو جو  
 ادہ انتخاب لوک شہ کر انٹلم  
 کہ تو تمام شوری ہنس  
 دیش تہ رہ پیہ تو تمام کھنس  
 و پس نی سو مردودی چھی کرن  
 دین ہنر چھینہ کت سہی تہا  
 کرن بعضین چھوی پرک نہ حال  
 اڈن ناخند چھوی پن تہ ٹو  
 چرائی اند چھو لدا نی مکائی  
 تجر یکین میر مرد کسین  
 شی نہ تصور کرن کاغذ کتھہ  
 بموک باجرا پیشتر می و نوم  
 یسندی بو چھوس مانت صلی  
 گرج چھومند اک با ہرگز دیوان

زمیندار سنزی کرن چھونکت  
 یسند چھوی چون تریش بد کت  
 خدایا ہمیشہ تھوک حلقہ دار  
 بلاین اندر مبتلا خواوہ زاد  
 ستنگا زلم چھیم سر بسر  
 بہنر خاک بر باد کر از قہر  
 نشانہ بہنر گوڑہنہ زاہ اسنوی  
 ز دنیا بہنر بول گوڑہ گالوی  
 عدالت امچ قادر لم نزل  
 کرک رقیامت یکات تہ  
 اسی ہنر زہ و ن چھو پنوش ضمیر  
 چھو خلاق پانے سمیع و بصیر  
 رسومات پتوار گوخت تمام  
 چھو ان ذیلدارن ہند و اٹلم  
 نہ ہر دہ مقرر چھو کت کتہ کھار  
 ز شالی تہ زنیو دنا بست بار  
 بیہ چھو لپت چھو لاکت ہنس  
 ہون چھوی مقدم کت چھاپن  
 دین چھو کت ہون ذیلدارن تمام  
 تہ مشنزی کت چھو ہنر تمام  
 یہ وائہ دودہ چھو ذیلدار  
 سلام آنہ مشنزی یوان ای کر تہا



چون نه ن تیرن بنای اسی  
 اسی ن سندن فوید پودن اسی  
 دین چیرن ده ون کیا پودن اسی  
 دین چو لسی اده ده ریه بهم  
 چو نه چاره کینتره لکن زان زمان  
 نه چیرن جای ژلشن نه جای امان  
 چو نه چاره کینتره لکن زان زمان  
 نه چو نه جای ژلشن نه جای امان  
 نه بهیمیت کرن جمع تی سر لیر  
 دیون نین جیش نه مختصر  
 دیون نین چو نه جای چو ده  
 نه باقی دین پانسه بهیمیت  
 سو گوته ده گو راکه تن گو جدا  
 چو سیرن نین کتره چو سیرن  
 سینه پا طیرت کینه کتره چو سیرن  
 چو دین اسی گره پینوی لدن  
 نه خوف خدا چو سیرن شرم دل  
 اوه پله سندن نه سیرن یو لعل  
 صبر چو کرن اوه سیرن  
 اسی ن سندن سیرن کتره چو سیرن  
 نه سندن سیرن کتره چو سیرن  
 نه سندن سیرن کتره چو سیرن

دیون ده پنده ریه چیرن نین  
 خبر چینه تن کیا دیون  
 بیه گو سو گود اوار لعین  
 زینج رو بیه تاید نه تن دیون  
 بیه چو ی تنان اده نه کھون  
 بیه چو ی یو لعل سندن توت  
 بیه چو ی و اتان گامس اده  
 توتن نه چو قضیه یاده چلن  
 خرابات سندن چو گیمیت شجر  
 اذن نین لکنه اده گره نین  
 چو سندن اسی نین سندن  
 بیه کینتره لکن نین سندن  
 دیون چیرن اسی لیرن کتره بیکان  
 اسی چو سندن حرام حرام  
 ده بیه واته سوی افر تو قبا  
 دین چو ی چو نین گیمیت شجر  
 فلا نین چو نین فلا نین دخت  
 اسسندن چو گو نین تنو خن تنک  
 دیورن کتره یو ساری چو سندن  
 کتره بیه سندن سندن سندن  
 بیه یوزن اسی چو ی نین لیر  
 دین چو ی خدا یا بیه کیا گوه اسی  
 چو نه پانسه پنه مر کتره دیون  
 نین سندن سندن نه کتره یو یار

نبرد ارگانش اده میگمان  
 ویا پانسه کتره کھون اده  
 بیه مقرر چو نین سندن  
 حواله سندن سندن چو ی کرن  
 لدن نین سندن چو ی یو  
 خدا یا نین سارن اده موت  
 و نین ناسمات سندن روت  
 توی بیری کتره سندن چو ی کھورن  
 چو اده کتره سندن اده سندن  
 بهیمیت نین سندن سندن  
 بیه اسی نین سندن اده و نین گام  
 ز حکمت نین سندن چو ی تو تنک شجر  
 چو زالا نین سندن اده و نین نشان  
 بیه کتره زالت چو نین سندن  
 دبا ون اسی سندن سندن  
 اسسندن سندن سندن سندن  
 فلا نین چو نین سندن سندن  
 کتره یو یار کتره سندن سندن  
 کتره بیه سندن سندن سندن  
 نین ناسمات سندن سندن  
 بهیمیت نین سندن سندن  
 بیه کتره سندن سندن سندن  
 بیه کتره سندن سندن سندن  
 بیه کتره سندن سندن سندن



کر سنه نازاه خداوندگار  
اگر ناگهان واته تن مهران  
کر سنه نازاه خداوندگار

اسفند ماه در ناز و دار البوار  
تمی وقت کو کراه ای چو می هوا  
بکون لطفه کاس کو کر بدشان

### در بیان این نشدن در حشران کجای کردن بغیر مقدم

بوجو سن با بنی عرب خدمت کردن  
بنت است متن چو م و بنت است کس  
به تاوان فزه نوی چو م یگان  
بله کو رسائی گزهی با لغه  
بن چو می هرگز کردن تن کفی  
اگر آسوی کوره پس صلاح  
سه جای آسه افضل تر بهتر سناه  
سه کت بنده مطلق علی کل حال  
بله بوده سوی لغتی بد نژاد  
اگر چلپنه بوقت نکاح  
اگر زن چلپنه بوقت نکاح  
تتوی افتند بر پاکری می لعین  
کرت گوشه گوشه زنه کت دور  
دیکنه صلاح اندزاه نه و ت  
و بن چو کت مین شورش وری کر با  
یه کانااه تو بی پانه چو کر متن  
کر یو تیجه کتن خوش تر پانه کر یو  
بو بوجو چو دو کاتم اکھا این بیان  
تو بی چو سیرش تو بی چو سیرین

اگر تم تهون کن و میان کتن  
سنت جمع گز عتوم و شیرین پس  
و دن چو می ای پنه مین آسمان  
ککان تر ز نشو و نما عاقله  
میانجی نه بوقت تمام مقدم بنه  
فلان جایه که تا بکو ری نکاح  
شریف النسب بلکه بیک نیک اه  
منیر و در بیشک انی ت و ال  
زین یاد کس و اثر و ان نهاد  
فنا و آوری پانه روزی فلان  
فنا و اتولی پانه روزی فلان  
نمکت شور وانی سحائی برین  
یه مرد و مطلق مینا و کت شور  
تهون چو می تن پنه و ت پانه  
وه کو لو تو بی پنه و کت اندیا  
یه بار اتو بی پانه چو تو لغت  
درین وقت هرگز مینو کت و نه  
گز هو خوار و رسوا مینو کت  
تو بی چو خرابان چو نه امین

غور انگشت پید چو ساند سنه  
وینو کس چو کت پنه و کت  
پنه راه درم و پنه حال و حال  
تو بی پنه چو ساروی تیکان ذوال  
نخاس الون چو نه حکا صا  
گود نه سبب زج ته مهر اچھا  
باز و کوال چو سکو الون و نظر  
گت است سنت چو خراب و تر  
مه کن کیا چو سیرم کردن و کتن  
لو موی ذکری چو سیرم کردن  
کن گور مول نیا چو سیرم کردن  
گی پاد پادی وندی گره بار  
بلا کس چو پانی سخن بوقت است  
پنه نه ات اندر کت کت کت  
ای کر نه کت ای پنه کتن  
یه سر نهانی پنه چو ی نمن  
زه کم گویند لگو ای پنه کتن  
تو بی پنه کتن پنه کتن  
کدن کت کت کت کت  
پنه کتن کت کت کت  
یه کت کت کت کت  
کتن کت کت کت



وین کوره مولی تن ز راه صواب  
 نه گشته مقدس نشسته تابان  
 ز اقرار و انکارش تنگ جواب  
 بنمونه مد پشته نیر لوی ای شتاب  
 چو گامک منبر دار شد پو ای جوان  
 چه تاراج بخش اس کهان و بهان  
 بن چینه کا نه کت کرن تن بغیر  
 سوا آیه از شر و پاک آیه خیر  
 اگر تن سوا بد کرد و کا نه گفته  
 چو اندلی سله تن گزیده نوا  
 لوی فتنه کین راه کری و نفاق  
 چه بد روی بد ذات می بد مزاج  
 چو بهتر و بدی اول سی و ن  
 سو چوی رشوه دشت کشته نزارن  
 نه چیدی مبالو بوزن علی کل حال  
 گزیده من چوی نه تنی نشن مال  
 اس کوره پس چه بدی خیر  
 سو مقدم چو کتو بد منر بدیر  
 بجهت تن ایله گفته زاه بین  
 قوی ما و نس مقدم بد دین  
 به بوزت چو نه چاه نس کت لکن  
 کتھا اک تو لن بین چو نه گزیده

از چوی و یقیننه بر نه کن  
 وین ناسز چوی تن بشمار  
 پرن چوی کج گزیده کن از ان  
 گر احمقان چینه زان به من  
 یکسره گفته بون و تو شود و شر  
 به ما اسوا از آدمی خوار گان  
 به کریم خرابی درین کار خیر  
 اس سو کیول می کرک می سو  
 و ن خون سازی حقین سیر گو  
 اس میو چو نه کا نه شیاطین لعین  
 کرن چوی شیطانی سندی لوا  
 گهی چوی چنین و گهی چوی چنان  
 یله واته زن گو بره مولی اول  
 تنهوی کیف کھارن چو پاندر حد  
 کرن بغر تن کن چو چون بود و  
 بوزان نه میم کار هرگز کرن  
 به گو کھو زده من در دمان پنگ  
 به گو عمره روزن کمین غلام  
 بین قدر کیا تیوت چوی می نشن  
 چو موران ابون بوزنه چو مضعیف  
 به بوزت گزیده من گزیده خیال  
 چو لازم به پانی گزیده من ضرور  
 به بوزت و تن چوی اندر مان  
 کرن تن نشن چوی سو مطلب عیان

کرن فیصله پزگوی کیا پهن  
 کرن ز بهت چوی شش و درار  
 سپرده خداوند کون و مکان  
 به کم قتلگوی ناز بر پا کرن  
 به کس چوی شیاطین صفت بیت اندر  
 منبر دار بد روی ته بد نشان  
 اگر که سادی کرن اس نمیر  
 لیون منجه ته فتنه کینه بپا  
 آده در زمان فتنه ته دور گو  
 چو شیطان تن چاکر مکرین  
 به وقت امسی چو زنگاه جدا  
 اس ط چه لعنت و ن از من  
 اس لعنتی شریه بدل  
 کرن پرن چنین لوی خود از حد  
 دین تن بجلدی شمس گزیده بر و  
 بوزان نه میم باز هرگز تو لن  
 نشه تان پاندر بهن پا لنگ  
 چو میم مکرینه شمس خاص عام  
 بین تیوت کیا فخر چوی می نشن  
 سراسر شمس میم چه خوار و خجیف  
 منبر دار سی چو مینه امکوی ملال  
 اس کوره پس نشن بی قصور  
 گزیده من کوره پس نشن بیگمان  
 دوک حال باروی ز راه بهان



بیہ رپیہ کتھ چھوی ژہین ہرچہن  
 ژہ ہن اوڑ شادی کریں ان پو شاک  
 بیہ خاصہ ایند رتہ ہم کسین  
 بیہ چورہ پٹ یادوسہ بیگمان  
 منس گر گسے یام زیوت گزہن  
 دین ہن لیا طہ گزہن چوم سٹوا  
 ژہ گزہن ہن ان پورون کورمول  
 بخانہ گزہن چھوی مسکین غریب  
 منس پتہ سوی گرگ اژون تہا  
 ایون یام چھوس کو ہندوی پد  
 ایوانی دین چھوس تہ ہوزا سکلام  
 ژہ تیوت اڈ چھو بین ہندس  
 گزہ کو رچی بالعتہ شیمار  
 گراہ کاخہ وچوتنا موافق دس  
 بیہ بوزت دین کوڑ ہند و پد  
 کرہون شین کتھ پاٹھ پیو از سما  
 شرن سانی پٹا چھوی اختیار  
 دس منز توقع مرچھوم زیادہ تر  
 ژہ ساری ہندی چھو اسی کج  
 ژہ چھوک ساری ہندی مومول  
 خداین ژہ چھی افسری دثمن  
 اسی خنتیبار اند چھی تمام  
 بیہ بوزت ورن چھوک سٹو شیمان  
 گوارا مٹن کن کر مٹہ مہ ۱۰

دیون چھوی بان زیادہ تر متقد  
 رفل تہ سو دستار بی ترس باک  
 بیہ واکٹ سینہ بندہت وچیز  
 دمی رو یسے بیہ ہزار تان  
 گزہن شادمان کیا سونا پاک تن  
 و لیکن محبت مرچھوم ہر شہا  
 دے من پو چھوس خاص من گبرہ مول  
 منس سینہ سوزن چھو بیشک ورن  
 ان کو رہا شتایان چو باد  
 سو مقدم کرن خندہ چھوسن زہر  
 چھیم چان شور تم چھو میانی تمام  
 زیادہ مرچھوم نار ہندی شرس  
 کرت ناژہ کو نہ جاپہ ہوشیا  
 در آخا نہ گزہن کرن اڑہوک  
 منس گرگارس کنوی رچہر  
 ژہ دستو کوڑہ کرہ ہاکرای صفا  
 زن وچہ سانی ژہ پائین شار  
 گزہن ہوک میانہ کوری ہن تی پد  
 ژہ چھوک فسرده پنخہ گرہ وال  
 ژہ چھوک فسرده پنخہ گرہ وال  
 اسی پٹ مہر یا نیماہ کر مٹن  
 ژہ بوٹہ لاکت یا ہن کوڑہ واکٹ  
 منس لہنیو واکٹاوی کیت  
 تمی ہر مسکین غریب تباہ

مکررات شخصہ نشس الوتجان  
 فلانی دین ہن فلان دہ بیان  
 مہ بوزم چھو بختا ورا بیعدیل  
 گذارس اندر چھوی ہومرد خلیل  
 کھون ہاک پتہ چھی و ہرین تمام  
 چھو نہ کینہ خنجر کسین ہدم  
 گرہ رودنہ کیا کر وکتو گزہ ہو  
 سمند رنہ ہو کتھ ہنرے ما پمو  
 گزہن کسوی کوڑ تہ پتہ ہاک  
 گرہ پتہ و ہرین چھو نہ بیم و پاک  
 شریفیہ سو بوزم عدیم المثال  
 اصیلہ بلا شک فرزند فال  
 دکر چھو سعادتمندی ہند نشان  
 گرہ نان دہی چھوی غریب کھان  
 دکر چھو سعادتمندان سعادتمندان  
 گرہ نان دہی چھوی غریب کھان  
 مہ چھوی مابہ و پتہ پتہ ہر  
 اسی سیت یا کھل مہ چھو یاد دہا  
 ہنرہ و ہرہ ژہ مٹن ژہ ہر  
 چھو ہرہ ژہ مٹن ژہ ہر  
 پتہ واکٹ یا کھل مہ چھو یاد دہا  
 بیم یاد دہی کوڑ چان ہر



نه در عیب تو هم نگوی نه کلام  
 مرد پووس به چپوی انوشیروان  
 یله چاده ز الوانه غیر از قزاق  
 دژن را بر پست ده چپو اختیار  
 مگر دیونه غم مشوره چپوم کردن  
 قرین نه خوانی چپوم و نن  
 یله غم دهم مشوره بیت اندر  
 آده چپوم چپوم منطور این خوش  
 چین کن کر یاس مه تا کید ما  
 خدا زانه دن سه آبسه کیه من بد  
 اگر آبسه نقدیر کانه غم چپونه  
 وه بید آبسه کنه توت کنه کم چپونه  
 ده گزده ویکش گره کانه غم میر  
 یله زنه کنه و پس چاره کر  
 دس نه درین ملک هرگز قرار  
 شود یو یا دوی بهت کردن قرار  
 به اینده دوی بهت کردن قرار  
 به سر نهانی گزده ای نن ده دس  
 ز اخراج و انکار نکستی خبر  
 یو تو تمام دس نه بدی هر سر  
 به بلذت اندکن دین سی جزین  
 ده و چه کجا کن چپوی مردودین

اگر زن بهی می نس کر به کت  
 زه گزده گره کر مشوره با نیال  
 به بلذت پدر کوره مهند جواب  
 بخانه مگر مشوره چپوم پدر مهن  
 وه الحمد لله پست گویه جان  
 به خوش دوی گزده ای تی زه کر لفقین  
 به خوش دوی گزده ای تی زه کر لفقین  
 به زانکه کر پانه چپوک و مول  
 گزده مکر به مول چپوی بخانه روا  
 اژن کهور کهور مقدس نش اندر  
 سو ظلم تیه کار بد روزگار  
 چپو اسن بهت کیدت با نیال  
 و چین یام تن گره ماس یون  
 دین نش لحاظه مگر بے شمار  
 منز میار سی نه اه مه چینه کر مرن  
 وه بیوم بیت اندری اژن بیکان  
 انوم دوی بهت کوره مول در زمان  
 کر یا دهم یو مانینه هرگز به کت  
 اگر ریزه ریزه مده پاس کرک  
 د مینه یوزاه تن درین امر خیر  
 مده دپووس چپو سوی لبر لیف و  
 گذار اسطهاتس چپو در این زمان  
 چین تاک بته کیهون و هر یسه  
 به یاجه منده طرفه چپوم سو قزاق

به دتو با گو سوزی حقن دس لست  
 به کت دوی کرن چپوی علی کمال  
 دن لست مبر داری با صواب  
 کت یوز دوی چپوم دن ته پرن  
 به دتو سا تو بیت سپن سائیان  
 اجاز ده چپوی ات پرن با فقیهین  
 اجاز ده چپوی ات پرن ای مین  
 مریست کانه کنه کر مه انید الحقول  
 ایون گره ست مول چپوی اجاز  
 خبر کیه و نم سوی دس چپوم ستر  
 چون خون مردم چپو لیل لونهار  
 خیال سن دس سوی خدای جلال  
 چپو است نه پائین کلامه کرن  
 درین کار گو سوی مدد کار دیار  
 ز لوش لیللاه مه چینه پر مرن  
 یو ی چالونین گو م بار گران  
 و نوم تن نش سر سر دستان  
 د مینه درین کار هرگز بوقت  
 برین کار بیداک جهاناه برک  
 کرن غیر سی مدیت گونال خیر  
 به صاحب ولت بیدیل  
 برابر چپونه کانه متس در جهان  
 سو حاجت کده دن چپوی غیری  
 لحاظه نه غم مده چپوم لبر عجب



دین چھوڑی چھوڑ کر نہ کرنا یہ کا  
 بد یا مڑ چھ کوری من گامین  
 چھ منت پیون کور ہاس دنی  
 بیہ گہنے پوشاک کے ستیس  
 عزیزین ہندی مہم چھ بھی تمام  
 زہ گرگ لاور چھ خون تشنہ  
 وچین ہم چھ گنت عایہ پیون تن  
 سخن مختصر کیا چھو طول کلام  
 فلاتی دوسر منز نشانی زہ کر  
 وہ کرہ گرو چھوم چا تو بہ اقم  
 بیہ خرچہ دہچی خبر چھی متام  
 بیہ انزہ شیرین ڈی ہفت کبر  
 اگر مصلحت یہ متہ وقتہ جان  
 یہ بوزت پد گہر سندنز لانا  
 شیا کا غنہ چھو نہ بجانہ درون  
 لیکن دلس منزدین اکیتہ  
 یہوی برچی پٹ مہ چھوم بیکمان  
 بواند ر بلا پیوسن مین ایتلا  
 خرابی کرن گامین بے شمار  
 زیون شر چھ انہر ششی جابجا  
 ہر جامین ہونے ہن چھو خوف  
 ون ٹی گزھن سوی خانہ دران  
 ودالی کرن مشورہ باغیہ سال  
 کر کیا چھو بیت نادہ دیکھ دلوئی

یوزینکا دھوون ذر حق برکنا  
 مین چانہ خوفہ چھو نہ کا فہ یون  
 چھ پنجاہ تن لغتیس دنی  
 چھ زانگن می گہر ہاس دس  
 بنک کتہ نیتہ اسیر تہو ہرید ولام  
 ہنر دارتہ کور مول بد شریر  
 لون چھی یو ویتہ ان پون  
 پیون گہر ست مول قرار جام  
 ہتس پٹ چھ تن کور ہاس نظر  
 منت ان برابر تہ فی بیش کم  
 ملک نزہ ترہہ سیر بوزن خام  
 گمان نکاح فضا وری مستطیر  
 وگرنہ آینہ روز شادی مان  
 زبانی چھو قرار اسن کران  
 فقط ندیم پاک حق عجیگون  
 یہ مقدم می وقتہ کرن فنا  
 شور یوسان گالن یہ گرگ مان  
 یہ مقدم کرن مستلا دریا  
 چھ ترہہ ورشہ انہر شہ کو فی  
 پڑ میر کرن کیا گنت مستلا  
 خدایا مین فہر چی لای آوت  
 نہ چھو کٹارٹ لسن زای سخن  
 یہ کیا نیال گو غنہ بیکو کال بجال  
 چھو آخر یہ مرودہ وفتن کرہ لوی

منس کا غنہ چیزا چھو نہ خانہ در  
 منس اسہی تر شیش نظر  
 پہو اسن تر چھو نوی ن مین  
 ان پیون نذر چھو تر ت و لوزین  
 کنت سوی مین کمانہ نین چھو مین  
 کرن جمع سوی ترج خانہ نظام  
 بدہ ورمو وود سپین عیان  
 یہ بیجا اسن چھو فکرہ کران  
 کرہ کیاہ لو کتہ یا غم کرہ تودون  
 کتہ یو پیو بیت چھم زری جوان  
 مہ پاکس لکن تہ اول نظر  
 گنت مستلا چھوون فکرہ اند  
 یہ دھمی کرن کرہ کیا مین کس اکھا  
 بدام بلا چھوس پیت مستلا  
 نہ چھوم تون کتہ زیادہ برہمن  
 اگر اک من سوی کرم لارہ لار  
 تون فکرہ کر کر چھو شہ درک بیت  
 دین اسود در دل شہ راون کیت  
 چھ وائن یلہ کورہ ہاس کر  
 نہ ہیت چو گل گو مین سوی  
 بیت کن چھو مقدم کرن اثر نام  
 ان کورہ ہاس وون تن کلام



چھو وازس دین گوشه تل بدیر  
 کلان ناته موجود تھا و سر بسر  
 گر تھیں یام فارغ تھے از خوردنی  
 سو مقدم چھو اس متن ارد سے  
 کرن کر یک مہمانی کن بہو  
 یکسکینہ سند ماگ بتہ کھیسو  
 چھو لوکن دین ماگ بتہ چھو بس  
 اتوں ناته پالتس کرن از ہوس  
 اکس شخصی کن چھو سوزن پیام  
 کرن اک طباخانہ پر از طلسم  
 چھو بانوی دہ روز حق خانہ و  
 یہ طباخ متن سو زون زود تر  
 بہہ ان ڈہ لورہ کلان تریزود  
 یہوی وازسی شش زود زود  
 سبکراتن لورنہ سو طباخ  
 چھو مقدم کرن دانہ کن مزاج  
 ڈہ برہن ہنایتانہ زیادہ کم  
 چھو سوزن یہ بانوی ای محبت  
 ہون یام وازہ یزن تریزود  
 سو سگ چھوی متن پانہ از طرف  
 الون پازتس ارسی شش لوان  
 کتس تل و تن وازسی چھی ہن

کرن گامین دعوت خاص چھو  
 کو کر ماس ای چھو دیوان  
 کو کر کو کری چھوی علی کل حال  
 کرن دین وگن ڈہ یک گو سفند  
 غرض پالتس کھن چھو تن گر گے  
 بہانہ کرت چھو ہن ہن گو سفند  
 سوئیں متن خلیش موافق دس  
 الون یام وازہ چھو تن شئی و تن  
 چھو مہمان درخانہ آمنت عزیز  
 مگر دینہ کلیرید خرچ نیک  
 یہ یوزت اذن لورہ متن از سی  
 دیون چھی متن فرج کر متن کلمہ  
 بلکہ بتہ وکن کتس وازہ چھوی  
 دین چھو سوزہ بکو چھو دم دل متن  
 چھو مہمان درخانہ آمنت تریزود  
 متن کر کر م خانہ دارن تیار  
 سوئی خانہ سوزن متن از سی  
 یہ کینتر اہ متن آبہ نیوک نیوک علیا  
 چھو کھیا متن ہونہ کوثر دن ماز  
 وری سٹ کھون نصفہ کٹ سی  
 چھو وائن بلکہ کچن مہمان  
 سوا دمن یکن ش وازن ہرست تمام  
 ڈہ ترین تفری آسہ دعوت فقط  
 مسکافات اکوی لکف ن ضرور

گبر مال سند پانتر یا ایہہ چھی  
 برہ اک نہ مارن چھو بہتر نہ جان  
 چھو کٹ کٹ بلا شکک اینجو شخص  
 یہ چھی شرمہ مہنر جہای اک لپسند  
 ستمگار بدوی مردود سے  
 انن ڈہ اک خاصہ تہ و پسند  
 انن ڈہ راز راز متن چھو بس انہوس  
 یہ کٹ کٹ کھن وکن ڈہ شیر مہن  
 قسموار کر گوشت از بس تمیز  
 اگر دکتہ اڈہ نوڈہ اک پیہ نک  
 کھوژن متن لعینتہ ناپا کے  
 سو سگ چھوی دین کٹ مہن وژلہ  
 وچن تکنوی تہہ کھن ہون چھو  
 جگر تہ بیہ ران ساری مہن  
 دہ جلدی بجانہ تہ سوزی لفور  
 سہ بانوی دہ پس دین آشکار  
 حفاظت کرن پانہ بیگانہ  
 چھو پرارن تنی سگ سچہ گرد بال  
 زگشتاب زقرمہ دلنواز  
 بین سٹ کرن لعل از بس یکین  
 زخویشان اقرب سار سمان  
 تہ دیشتن دین چھو سوز ول الحرام  
 یہ ڈہ ورم ڈہ متن کرت پد غلط  
 وہ من لہدی متن لوپنوس لفور



کلان نا طه ساری شده بریت اندر  
 طنج نا طه بیه تاوه نا طه تمام  
 کرن پر چه نت گور و طباطبه  
 بکھوت تا بهفته سو طهم سلام  
 گزیده من بام فلان چه بتر سر سیر  
 ایوانی دین تن چو از بس بکین  
 مه سیتن شده آسی زبان تری غز  
 اثرن لدره تن گبره ملس بتن  
 دین یا اکتی به چوم و بکهنش  
 بلایا به چو کتام و اژون نهاد  
 خبر همپنه ون خرچ کو تاه نگم  
 دین چو سرح بدخوی کد خرچ زو  
 پوزی چو یی به چو یی نکهنش عرشی  
 به بوزت سو اذ من گزیده من  
 و بنت چو نه زان بکیر کیا چو دیون  
 پریشان گوشت چو یی گنگ و لال  
 دیون بی محابا کد تاتی تمام  
 سو خنزیر اسود و رشن سحر  
 دیون اک روپے و اذ سے زدن  
 دیون دومی چار آنه و گر  
 اثرن بعد از ان چپی اندر تمام  
 دیون چپس تمام پوزته گزیده هم  
 پرن از چو نه کوشه عفت کجارج  
 اگر از پر و خطره چو نت اندر

کیا به تنه گشتا به قرمه دگر  
 بیه آب گو شک کرت انتظام  
 چو سوزن گره تن حرام اوی  
 سو گرگ سنگزته و اژون تمام  
 کد تن تمام تن گبره ملس نیر  
 زده بی شرم چو کت چیا بدترین  
 فزون اک انت عقل کت چو کت خر  
 و چمن بام تن مقدس سنگ بتن  
 ازین پسیر دم پناه و بکهنش  
 بیاد قنارین و تن از غناد  
 کی سیت چو هم کت سناون نیم  
 و بنو خونه زیاده که اکت شود  
 چکا بکهنش سرت سواری چو یی نوی  
 ز آذ آن علم بدترین  
 ز دشت و چمن چو نه سوئی رکن  
 پیشمان گوشت از آن حال  
 به کینتر اهنگن چو سرح و لدره  
 دیون چو نه اک یی تروی اهر  
 دیون ناید سرت و آذ نه عیان  
 چو باقی رشن پانسه سر سیر  
 اثرانی دین کوره ملس پیام  
 کرن قنضیر اندر بکچی اکت  
 و آذ آن و ز شادی کد کت تمام  
 چه هم پسیر نه بیه بدین

کرن کا دین س زنگی بکا  
 نقابل مین سیت مشک کت  
 به پرن نه پاره نه پهنی کجارج  
 نه به سیت ران وقتین در صلاح  
 بهی مصلحت چکتن نرسپند  
 به مقدم چو پرن زیاده از چمن  
 اندر کرن چو اس تن بی خیال  
 مده شوس اندر ما اکت کاندوال  
 به خرن چس اندر و رگی کرن  
 دنی اکا و بیلیم بجای دین  
 اثرن دیان چو یی بوقل دگر  
 فزون با بدیوی نه فتنه دگر  
 دین چو ک مین بهمان تمام  
 کرن گزیده خدمت رشن تمام  
 مخرن بی مخرن آه گریه ک  
 به غفده کجارج به نه ذمه بیک  
 به دیون یو گبره سینه یی بد  
 چو مخری اثرن رشن تا اثرن  
 کرن مخری چو کد مین سید  
 مگر عا جری آریه تن بکا  
 به عا جری مخرن کد کت کوی  
 مخرن مخرن کد کت کوی



به شرمند که گفتن نه چو واکذا  
 درین امرین دود مختار کار  
 گزین خوش چو ی که در بند  
 یله زن و چمن مقدس هم اثر  
 کرن عجزی تن بری کلام  
 چو نیرن کرن دست بسته سلام  
 ایون گبره سده ی پله لیدان  
 سو مقدم ایون چو تن آهوان  
 مه کیا گویم نوم زوره این رخ بار  
 درین رطه غم به پیونم دوچار  
 لحاظه چو بیشک نیامی کرن  
 لحاظه گره بار ویران کرن  
 فروم به لحاظه گرم کیا به کار  
 نه چوم خرمه دخی نایر خسوار  
 فلان روز تاج شادی نه چو  
 بوقت اگر شاه توین گزینی  
 چه دعوت توین امری مختصر  
 اگر زن زیاده ایک یک پیر  
 به با ندیم تره گزینی این مقام  
 به کن برین کار و انستقام  
 گزینک نیرن چو ی گبره  
 چو اسن تن گو متن انده بول

گزین بام یا یوس می گزین  
 ژلانی چه کالی می بد  
 چه شرمست گمیت سخانه او  
 کمن چینه با و ت عیال سوزان  
 چو بهتر و هتوان سیر در خانه  
 ایون چو ی همیشه نشسته  
 یکیتراه هم وعده نش کر متوی  
 گزین خوش تره دیشک گریک  
 هر وقت آن چو دالی من  
 چو و اتن یله وقت شادی من  
 دین چو شنه ون کوره لاس خبر  
 دین چو سنج ناپاک و این آب  
 چینه نش گزین کورنه بالغه  
 چو اک سال باقی و نه تن تمام  
 ون کیا اس چو ی خدیت بعین  
 دین چو سنج نه چو نای بالغه  
 به بولت غریب اندر دم گزین  
 سفارش این تن نشه بشمار  
 ز رشوه یله چو می راضی گزین  
 ایوانی دین چو سنج این دنیا  
 تباری تره کر خاندن بعد ازین  
 همیشه ایون چوم کرن چوم دبا  
 نیرن کر و چوم به بد نام عام  
 مقرر فلان روز چو کار خبر

ز بیداد آن شمری داد وین  
 اسی گزینونه کانتراه انن در نظر  
 نمی زملت اس نار غمن  
 گزین ن پاشن می جانگداز  
 منوی بار غم پاشی پشیمان  
 نش خا جبین نه بیه بدس  
 نه اسن چو هم سر لیر ملتوی  
 بظا هر چینه نش کرن کانه کتاه  
 کرن زار و پارا چو اسن من  
 نیون دال تن مرندس خوش شرمین  
 پی کار شادی گزین کن  
 به چالوی ون چوینه کار صواب  
 چو خوف از سرکار لے حق  
 درین کار چو ی برار لوی و ام  
 چه پیر شه و رشی سه اسن فین  
 و چوین کیا چو طلم به ای عاقله  
 ز بهیت چو نش نش نشه کدن  
 و یون رشوه نش لعنتی چو دیار  
 ان کوره اس چو سو بد دین  
 همان گبره سندمول کر قن نه خوا  
 سو بیچاره زانن مژدی کمترین  
 زه چو کتانه مخفی بو چو سنج شکار  
 اندر کن تو هی چو پی التزام  
 خبر داله تهنونه گزینونه تره



دین یا الهی لکوس کت چھی  
 دین و اجه چهرست تکتی چونه دار  
 بیه ژور کر نه تکی وزن دار  
 دولره پنجه توله بیه پور زان  
 بیه گوشوارن بهزی ریمان  
 بیه سترنه بیه چھی قصایں تمام  
 خللاه بیه کتنه کاشود و چهار  
 به گو زیور اٹوک ته تفصیل عام  
 کنا ویراک جور سوی تپید دار  
 جیل نه سی ته شیل رطراک ته آن  
 ریل پسته سر جادری زی تمام  
 بیه زلفچی زی کینزی ته آن  
 بیست سله کلاه ته هم گو سفند  
 اده شو بهان نیر لومی چھو تکی  
 خبر دار چھوی بهوش کر بهوش کج  
 غماری لدی ناحفه بنون منر  
 بیه گیره سند مول بون سو قال  
 سخن مختصر بوزون اصل داد  
 جمع چھی گز هن خاندیر پستم  
 چه سوزن سن سنج ته گو سفند  
 کڈن ژار ژاری چھو ون ته نفر  
 سو پوشاک زیور ته سالر تمام  
 بیکن سو مقدم ایون لجدان  
 اذن یام در خانه آن جوان

سنگر مبردار و نه کیا دی  
 بیه بیست از نفره هم گوشوار  
 بیه بهنه ته ترست خاص تی دار  
 سو بادام ته تاله سوزن ته زان  
 دل آرایه سر سرب بیکان  
 تمی رو پی ستری بهر خاص و عام  
 دونه تکت گز هن سنی خوشگوار  
 ژه پوشاک کی یوز و کن پیام  
 رفل خاص نه ی جویس ته دار  
 پیشواک گز هی سسوی سخن  
 سو طاقین نه رین قصایه بنام  
 ذه اینرار بالوش بیست سخن  
 سو گز هوژ و ترک استو خوش بند  
 اگر دکنه یه تو ژه نیرک ته  
 نصیحت به میان چھی گوش کر  
 به ونومی به ونمھی امیوک نھا و ستر  
 پریشان پین سخت نه آن حال  
 کرک خاندک جمع سنان ساز  
 زخویشان اقربیه صحن عام  
 مقرر به گو منت ای ال جمند  
 سوناید ته مهرانه بازیر فر  
 پین کن کرن یوزم انتظار  
 متبس کو به سلسله دیوان  
 متن شش گز هن جمع تمام بیکان

سو ملعون دین چھو کر لوان بیکار  
 به کینتر شاه لکس خاندیر شکار  
 گزهی لوان و دود کھار اس اول  
 متول ته و لگتی چھو تکت غفل  
 کو کر پلوت به کرده دن تی تیار  
 سراسر به کینتر شاه ایی ته ی بکار  
 یله دوز موعود و اذن قرین  
 سو اذن من ایون نزدان بیکار  
 سر هر چه دست مرند سن شش تن  
 برابر ته ساری هم چھو تن  
 چه آسان کم به یس امین  
 تمی خوبصورت به نادین  
 ایون واده سوی آتو بیکار  
 سو مقدم چھو مند اذن ستر دن  
 دین تن چھویم ایله بیکار  
 ده به یانرا کھیره ایچو شکار  
 متبس داد سی لوان بیکار  
 کدورت گز هن گز هوژ و دود اول  
 دیوان یانرا کھیره و دود اول  
 متبس شش ستر ستر غفل  
 دوران و عذر بهت بیکار  
 سوئی خانه سوان چھو بیکار



یہ لو زت سواذ من ہر ان گزین  
 سو در دوطہ علم پریشان گزین  
 چھو سو ی کھوڑ کھوڑی کدن پچ  
 دین مقدس ہست بلاد و رنج  
 کرن لغزہ چھو سو ی سگ بدنشان  
 منگوم کیا تہ واپڑہ کیا چھو سو ی  
 برابر تہ چھی تڑہ دنی این زمان  
 رشتن پیسہ انکوی تہ چھو سو ی  
 یہ لو زت سواذ من کرن واولا  
 اکی یہ کس ناگہانی بلا  
 خدایا یجن ظلمن قہر کر  
 پریشان کرک پد سیر بد ہنر  
 سخن مختصر پور تڑہ چھو سو ی  
 افس من سب مقدم یہ چھو سو ی  
 ازان ہی کرن یا زنی رنج چھو  
 دن پد سیر باقیات پاسے  
 برن بعد ازان چھو سو ی  
 برہم شریعت و دین رسول  
 فقط چھو سو ی پد اک طہیں دن  
 یہ مقدم دین زیادہ چھو سو ی  
 کرن کیا چھو سو ی پد چھو سو ی  
 حرف کتہ چھو سو ی باقی برن

یہ گو سو ی کہیں سادنی نشان  
 سو چھو سو ی و قن جاپیٹ ایوان  
 مصالح سراسر یہ کینتر اہ جمع  
 سو مہری تہ بیہ چا بیہ ارچین  
 یہ گو یا نسے کڑوہ رو دس خیال  
 سما و ارکتہ قہو کی پڑہمہ  
 چھ سو زتن سگرہ با انتظام  
 یہ کالچن ترانہ کتہ از طعام  
 سخن مختصر کالچن وقت کار  
 یہ پوجو انکوی ہون از ہر صحن از  
 بین پٹ چھو سو ی کرن وشر  
 نسبت چھی گزین ہر سب مردمان  
 دیون کرک خلاق کرن و رچھو  
 مین ن بوجھو کرن سو ی ہلاک  
 خبردار قہو نہ کرو کاتہ یہ کار  
 کر پوجو ش ساری تہ روز پوجو ش  
 گزین چھو سو ی لو زت تہی خستہ  
 دیون مہمان چھو سو ی دن تمام  
 دین وارسہ سو ی خبیث لعین  
 سو ی خانہ سو زتم بیہ ان طعام  
 تہ لو زت چھو وازہ گزین تعلیم  
 زاطعام و زگوشت بے شمار  
 کیت لوٹ سو زتن چھو سو ی سیر  
 کڈن بعد ازان اذ منس چھو سو ی

وہ لیں آسہ و القدر و مردمان  
 گرہ تس کرن کٹ متول ہشتان  
 بیہ چھو سو ی بیو ک سگرانی طمع  
 الحاجی قلوچہ بیہ آن لعین  
 ہون تہندہ خبطہ چھو سو ی خیال  
 متس مرتدس گرہ سوزن تہ  
 بیہ قلیچہ ہست شت غیرہ تمام  
 بیہ ہم چھ سو ی تم چھ سو ی تمام  
 بد زن و قن سب ہند گہ کار  
 بعد دیکھا چھو سو ی کرن غیب از  
 چھو سو ی نکان تہی تہی کن ناگہ خر  
 ہمت چھو سو ی ان خوف گرگ مان  
 ایون بو زتہ زن مت لو رچھو  
 متس تہ زندہ روزن چھو سو ی کجاک  
 تہر لا تھن سو ی کرن خستہ کار  
 مر پوجو تہی نہ ناحقہ پڑو بیہ جوش  
 ازان لرزہ تہی چھو سو ی فعل قال  
 گزین چھو سو ی رد و نوشی چھو سو ی ختام  
 گزین چھو سو ی کو نہ چھو سو ی گنی نش قرین  
 بیہ ہم تہ سن کر تہ خاص و عام  
 یہ روزت گت چھو سو ی چھو سو ی ہم  
 بیہ لہن تہ لو زتن اندر پر کن  
 برن پد حرام ناٹوی بد سیر  
 دین چھو سو ی تہ رو پیہ دہ مختصر



کرن کیا چھو امے روپے چھو دیون  
 اس آسنی گزہ فقط آنہ زور  
 یہ زان چھو نہ بدرگش م تن  
 یہ موجود ساری پیش خدا  
 سوایہ مثل الدین تہ پر  
 دوم مت سند و خاص قرآن قال  
 چھ امسی پن نامرب مصطفیٰ  
 غیر دار چھو ی مثل ابلیس خوار  
 چھ کر توت سند اسر خراب  
 اس دیون کو لے چھو ی اسر کر  
 یہ تر ظالمس لحتیس مدام  
 چھو سوی شو م تن مثل بلال  
 میں رشوہ خوارن حق دادگر  
 میں کث چھو پید اسپنموت جیم  
 تہ روز مرزہ میر امین نش خدا

حرف کتہ زبان چھو اس پر  
 زیادہ اس دیون نہ گو کار بور  
 اس دیون چھو در مخزن و امن  
 مضاعف لب چھو سن و ز جزا  
 معہ نفیقون قرآنس اندر  
 کرن دن حرم چھو بیشک حلال  
 بلا شک اس دیون چھو جور جفا  
 اس جای چھی خاص ار البوار  
 بلا شک اس گو دوی بد صواب  
 چھ جرم عظیم قم بگردن کھسن  
 بن قهر حق پستے پٹ مدام  
 جو منرو و فرعون یوی بدین  
 کرک خوار و رسوا بوم الحشر  
 بنک شختہ در عذاب الیم  
 تہ کر تکبیر با قادر ذوالعلا

### معزول کردن امام از امامت تہ تہ

امان ہنری اک لیلانے  
 دشمنان گنی تک دیون در نظر  
 پتہ چھک ملے زہ پران خاص و عام  
 ازان پس منن رد و بد ہون  
 مرداروی کر یہی کت اول  
 امامت کرت و ہر یی بد سیر  
 اکھت چھ پرین سائہ سیتن امام

یہ چھم و چھو تن بوزمت مکنے  
 دیون چھینہ بلہ سہ جہا اس اندر  
 بلہ زن برن اس چھو فرج سلام  
 یوی کار و بار اسی لوت دن  
 امان ہر سو انک کیا دل  
 دیون چھینہ کت یا قم سیر  
 بنامت تہ چھو کت کرین چھو کم

تہ ذاتی ہی دیون تہ دیون چھو ضرور  
 و لیکن تہ نش اس چھو ساری نفور  
 تہ سانی ہنوی چھو سہ ہرگز حلال  
 اگر تک بلا شک تنوی چھو ی زوال  
 اس کر تہائی کنن چھی سکت  
 زہیت دیون دینت نش چھینہ و  
 یی و تہ اس کڈون سو امام  
 کرن جمع سارن آخان عام  
 دین چھو کت امام چھو گوشت خراب  
 شبت روز اس چھو درنا صواب  
 خیال اس چھو سہ رستم دیون  
 چھو معزول کرمت سپانی افن  
 گرہ چھینہ خراب اس نہ ہزار  
 شبت روز کھون با لہ چھو سکار  
 یہ کھت جت چھو تہ سانی کر دن  
 بظاہر کتہ جایشت کراہ کرن  
 اکھت سانی گنن دن چھو بد ہر زمان  
 منافق یوی چھو کہ ابر دمان  
 در چھو م تہ لوت مت نش ہر  
 چھو ذاتی درین قریش لم و سحر  
 یوی چھم ناپاک چھو ی بینان  
 چھو بیت بار سہ کتہ چھو



بیکدم کردن تا کرن شمسار  
دین گامین اسے چھو پر الوئی کا  
الھی یقین نابکار ملت م  
کرک منتشر در بلا تا قیام  
امان نہ ایم رشوہ من بر مائد  
وہ کیا کت چھو عالج کہ البس فزاز  
در بیان آمدن نمبر داری بقریہ  
مولوی صاحب و ہمراہش امام صاحب  
پیادہ در رفت بود

مہ بلوڑم زاخار مجر خبر  
پہو در سر حد اک دھا معتبر  
تنی آسواک مولویہ پسند  
پہوی پیرزادہ سہاوارہ جتد  
متش تعزیا آسواک پشیش  
ایون اس اطرافیان حبش حبش  
قتلہ اس مقدمہ اک سرید  
پہوی آوازہ تخت شادید  
در آن روز اسوہ پیر پیر سہاوارہ  
مکت پیر زمین نہ گزشتہ راہ  
گر سٹ سو مقدمہ بختہ پیکر  
گزرن و نہ شخصہ و چن پش پش

چھو لازم سیون علی کل حال  
امی تمام بدن نام کہ ہر طرف  
شریف استہن کیاہ کرن کاربد  
وہ لازم چھو تبدیل مسی کرن  
ونن کیا زہ چھو نہ مکن کا نہ جواب  
یہ بوزت چھو اس تیر لارن گزہن  
چھو اس چان تابع چھو کسانوسر  
چھو اس چان تابع نہ چھو کسانوسر  
چھو پیر کا نہ امیر پٹ قصو الدن  
جوابا کرن چھو ہم اند زمان  
چھو اس پش کرن متن پیشتر  
چھو اس متن آخوس دیون تمام

### در بیان رشوہ خوردن نمبر دار از امام صاحب

کرن مجراہ اک چھو می نش بیان  
قدیمی تنی آسواک آخو نا  
امامت کرن آسوتنگا مے  
متش مقدمہ سو نہ کہ دیون  
کرن پالے بعد از ان تم سنگن  
مقرر کرن بیاک اند زمان  
متش پانتر پانتر آسہ ہر سنی  
ادا گے تھے پاٹھ کہہ سالہا  
امان در آن سال شوک رقم  
تہ ڈیشٹ نمبر دار گو بر خلاف

کرن دوزین قریہ میں خضیا  
یہ زاناک اسن آری ذی شرف  
کرن چھو ی شب روز اطوارید  
وہم آخو نا خاصہ پاٹھن انن  
کہ آیا چھو سولج زونن یا خراب  
جوابا اس مقدس چھی وون  
یہ پانس گزہ چھی خوش تہ پانس کر  
یہ پانس گزہ چھی خوش تہ پانی ژہ کر  
اماس چھو مجرم سر اسر کرن  
چھو آنن و ہم آخو نا بعد از ان  
نمبر دار سے رشوہ کہہ سال ہر  
نمبر دار سے سال بروا سلام

چھو کا متش متصل ایجو ان  
زمیناہ پش آسوتس کم ہنا  
گذا را کرن آسوسوی پالے  
سو مقدمہ تہ آسوتس پشوی کھو  
جد اذ امامت کرن بے سخن  
متش سال ہر آسو رشو کھوان  
تمی لغتیں ہمیشہ کہنے  
در آخر سپن اک دھا از صفا  
دتن نہ متش کہہ زبیش و ز کم  
ہتن نامہ اسٹونن از گراف







بنای چار فیرت دیون متس جو اب  
 نه آنه دمور و پیه منزله از صواب  
 کرن زاره پاده متس به شکار  
 رضا مند است خربن حلقه دار  
 چھو مقدم یہ پوت گزہن چھو  
 دین چھو مخالفت چھو سموز کین  
 به نقصان بن تیج و نرس اندر  
 تہنر رای ساری یو تراون پتھر  
 تہنہ میا لو چاہہ کر یو این زمان  
 یو پت دوزمو ورنہ چھو و چھو  
 بیر یوزت چھو لوزن اسلی یا تر  
 سو مقدم گزہن یام تہنر اندر  
 کرن مشورہ اس چھو با ہمد گر  
 دمور و پیه منزله آنہ متس ضرور  
 سو مان چھو نہ مطلقاً اسے کھون  
 دین چھو گزہن سیک نہ دیون  
 سفا رشکت چھو گزہن رضا  
 یون و پیه منزله آنہ متس کن و  
 نہ آنہ و فی حلقہ و اس اول  
 چھو اک نہ دیون مقدم من غل  
 می و شوی یون بلکہ گے رضا  
 چھو نیرن اودہ سالو نوی مدعا

یلہ زن چھو ظاہر سو واقعہ گزہن  
 حکوماتے موقنی پٹ این  
 نمبر دار پٹوار اسن ضرور  
 نمبر دار پٹوار اسن حصور  
 زگردا واری تہہ کرفت بہت  
 چھو نقصانین پٹ تلی کرن  
 بہ خوش تہنر کام ساری کرد  
 بنیو التوا ماسیت نادو سال  
 گزہن چھو ی سو افسریہ التمام  
 چھو پٹواری تم گزہن سرب  
 ون چھو ک سو ملعون بدوزگا  
 رسیدت سرب سرب تہازی کرد  
 دیور و پیه منزله ژور نہ مکن  
 لکھوئی عمل تت گزہن تہنر  
 ذکر گوشتش خاص تحصیلدار  
 گورنر کرم کیا چھو و بیاہ شش  
 چھو نہ چار کونل شش موئی ل  
 سو ہراج صاحب کجا در نظر  
 یہ کماؤک پوت پٹ کرن عمل  
 چھو یوزن ای یا متس شش قال  
 دن منزدین پوز چھو مت کلام  
 رپورٹ میں پٹ گزہن شکار  
 چھو خطار ہندی میں نش گزہن  
 چھو غور ٹکوی کرن افسران

پریشان مخلوق ساری بن  
 چھو در خواستہا تم وزیرین  
 چھو پٹواری پٹ گزہن تہنر  
 چھو پٹواری پٹ گزہن تہنر  
 گنت کون نقصانین واقعات  
 سو افسر چھو ی موقنی پٹ یون  
 تہنر گو شوارہ تہہ بالاد مو  
 معافی بنو مجوزس لامحال  
 بمعہ مردم دہ یون خاص عام  
 ازان جرائس پتہن چھو خبر  
 مہ کینترہ دیوید کرن چھو بہ کا  
 درین واقعہ تہنہ نوادہ مریو  
 گناہ چھو پانسی و نو مو وہ ن  
 اگر زن تو ہی چھو ہیو یایہ نیون  
 وزیر وزارت چھو میرا نو شکار  
 مشیر مالے چھو نہ حرات شش  
 وزیر اس سان در این مقال  
 یون چھو منہ چھو شیران اندر  
 سو پوز یا یوز آہہ اندر غل  
 زہبیت گزہن اس چھو تریدل  
 بین پٹ ز سرکار چھو نہ التزام  
 گزہن چھو پتہ حجیم می زینہار  
 چھو اداس اندر می زن پیون  
 اکھت فیرتھی اسے چھو مجرم کران



میں لعنتیں ملے یڈ ایوان  
 بلا شک می آد میخوارہ گے  
 تھوئی چھوئی ہینڈ ظلم ملکس اندر  
 زمیندار ویران کرک ہر طرف  
 چھنڈ افسر اعلیٰ کھنڈ خسیہ  
 ظلم ماتھوئی کرک کیا عیان  
 رعیت پھنڈ تیوت حالہ پیا  
 گزہن بیت اگے سر چھوئے سر عیان  
 دیوان ام چھی تہت گے و دتر  
 میں ہونے دون گزہینے قہر  
 چھ ہراج صییس گت امشت  
 چھو چھ پانے حق بشام و سحر  
 حفاظت کرن چھن گزہ زود  
 پہول شاہ چھوئی اسچہ در تمام  
 نکال کرک شاہ چھن اندر  
 محافظ وہ لوی چھو پروردگار  
 کرک کی امن تنگ اندر عذاب  
 اسی کیا کرن پانے فرمی  
 ژہ ای مرزہ میرامہ رکا کھلال

اودہ کام سانی چھ ساری کرن  
 ہینڈ ظلمہ رعایا زحد مار گے  
 بسرحد و پائین بکام و شہر  
 بہت درندامت گت چھی گت  
 ازین حال ساری چھنم نہ بخیر  
 ظلم تلوک ملکس از ہر کران  
 گت غرق در بحر جود و جفا  
 بیکدم ایوان میں زہ مار دمان  
 چھتن چھک گزہ لانی پترو دتر  
 چھنڈ جای سانی کشیری اندر  
 اسی تھا و لوی گزہ پو پر تل چھت  
 کرن اچھ دس زخیر و زشر  
 اودہ پیش مردم چھو سوی معتد  
 رچن فرض نشی چھ اس صبح و شام  
 رعیت بہت شیر و گزہ کن اندر  
 میں گزہ لعنت بروز شمار  
 دزن در جہنم بہنچ و بناب  
 در آن سفال السافلین پین می  
 نگہبان ژہ چھوئی اندر دزد و لحدال

در بیان رونق افرا شدن مہراج صائبہا در تخت تاج

پوشی کردن بر خود و ارغمان شاهی اودان

یلہ سالو مہراج بیوٹھوی تخت  
 کرک تاج پوشی لہدیہ زین

بعد کرد و فریا اگر انداز بہت  
 مشکل ہو اذکہ ہر خوشتر بہت

در آنوقت اعلان شاهی دتن  
 رعیت پھنڈ پانے سو احسان کرن  
 دین سی چھو بیرون لینک تمام  
 زبجرات و جنگل ہر خاص و عام  
 بغیر اچھوئی دتن حکم صاف  
 رعایا دتن نی بلا اختلاف  
 کرن خرچ تعمیر نے منزل تمام  
 عطایا یہ چھو کر اندر نہ نیک نام  
 یہ دولت رعیت پسین شادمان  
 یلہ گو سو اعلان شاهی عیان  
 یو کھیتوی منزلتو ہتو ڈٹن  
 تہ دیشنت تہ پو اردوی ہتو کرن  
 انک سیراوت تہی ہر سیر  
 کرک غیب متقی پھنڈ زیادہ تر  
 ہن دیو کہ اول نیو انتخاب  
 نہتہ کار تہندی بہ گونا صواب  
 کرد اس پو دت تہ اچھوئی  
 تحصیلدار اس لوان برین ہو تھا  
 یہ بادشاہ س تخت کرک اچھوئی  
 یہ جائز تہند گزہ ہر اعلیٰ دار  
 کرک ہر دم و شو صناد بہت ہر  
 تہ یو ہم گزہ ہتہ دہر پو تو ہتہ



پین حکم کی نوک پٹو اریان  
 غنی لغتی خاص شریریان  
 ذوالہ تموا تو اصدس اندر  
 و ناہا نزع گت چھنے اندر  
 کرک لعتیو یہ کاریدی  
 دنگ ظلمس اندر اسی از خودی  
 چھ ماون غنی افسران انتخاب  
 متن کن و چین چھینہ تم ناصوب  
 کرکے متن انتخابین علم  
 کرکے لنتہ موکھی پین گردل  
 کرکے اصل و ناہا نزع ایتار  
 یلہ کر سیتو و چھو پین ہا و  
 کرک افسران پور و زار کی کسٹہا  
 مولی کیتہ گلو زنگہ کھن  
 اسی کرکے تیار سنے و چھو انتخاب  
 چھو پٹو اسی سنے کا خراب  
 یلہ ام ظلم تول لکھون حکم صحت  
 اسی کرکے لنتہ افسران برضات  
 لکھوس اندر بیتا گے تمام  
 سیکہ ہر سوئی گو کہ ای ہکنا  
 یلہ لنتہ غنی افسران تندر  
 زخم و قہر تیز تو نہ ہوسے

اسی سیت کثیراہ مقرر کرلو  
 اسی پٹ چھو کس د حکومت کلان  
 سنی تل یلہ لنتہ موکس خبر  
 اسی سیت دارا مدارا کرلو  
 طمع گو یہ لنتہ بجمع انام  
 طمع غفلن چھوئی کرن خوار و زار  
 یلہ حلقہ دار ہو نوی تو طمع  
 پین سو جایز مترا انتخاب  
 پین اس کھیتن اندر شجر  
 چرائی چھ سرکارہ ستری تمام  
 غنی سانسے خستیا اس اندر  
 و پے اک اسی توہ دیو فی شجر  
 حکومت کر و کیا دمو ارجع اب  
 پین کھیتن اندر ہم شجر  
 طمع اسو ساران و تہہ باشند  
 کر پٹو از خیر تو زان زمان  
 کرکے لنتہ سیکنے ہر طرف  
 ترش ہتکہ تہہ کایرہ لبرازان  
 یلہ و چھو تیر دار ہو نیو سو حال  
 اسی کھتہ لار یا و نہ زالمیان  
 سیکہ م تلو کھارج چین چین  
 پنی خون پوشی مہیا سہین  
 سیکہ م رپور طکرکے شمار  
 یلہ افسران و اثر تھی حشر

اذہ جایز دہم چرائی نیو  
 پین موقہا و اتہ کیا سیکمان  
 پین موقہا پین اذہ مختصر  
 بلاین اندر اذہ زاہ تو پیو  
 لگی زالس اندر چھہ خاص و عام  
 طمع غافلن چھوئی کرن لورہ پار  
 از ان طمع کے غفلن ہاری جمع  
 و ترکہ شرک و پیہہ ترش شتا  
 طمع و تو کہ غنی اندر زیادہ تر  
 چھیم ت اندر کار کا پھر خاص و عام  
 یہ کثیراہ گز ہو خوش نیو تہ اندر  
 نیو انتخاب چھو تہ کھتہ ہم و دار  
 دیو اس موکرنہ کار خراب  
 باعلان شادی زنگہ سرسبر  
 انک و پیہہ تہہ نیکہ تم انتخاب  
 ہزار ان نیک و پیہہ از مردمان  
 ذکرتہ خاک کز دی شرف  
 تہہ پروای حکم نہ خوف ممان  
 دیو ک کھو یہ پٹو اروی لامقال  
 یہ پٹو اروی کھو عیان غنی بیان  
 تہہ سیدہ پڑا سہ از کیر و کین  
 چھو کرکے سیدہ تہہ و شس پین  
 دزیر و تحبیدار سہی ہر کمار  
 بران موقہا و اتہ تہہ سرسبر



کرک لغره عیبتن چوین از غضب  
 و چو و آن نهن حال دا پکی ه  
 ازین جرم ساری نریاب چو  
 همه مال و جادادیه خا هفت  
 به بودت بتن گریستن لره او  
 کروکیا ه چو نه چار و کتفه در نظر  
 در یغا درین کار اس کیا زای  
 امی راده بیون سالی و خون خام  
 چو مردود کوتاه و حلقه دار  
 یو کر خرابی درین سر ز بین  
 بین لغتین سزا قهر حق  
 منبر دار هبت گزینو به جرم گزین  
 ایون بعد از ان میر سالی و آن  
 اندر کن چو اس چو سگ کینه و  
 نیر کن تره چی چا بلوسی کردن  
 دین چو ک به چو م سینه زن  
 امی کر خرابی اسی پست ز حد  
 چو میانوی صلاح اس کرد اتفاق  
 پنی دفع ظلم و ستم این مان  
 کرو گام اتفاق خورد و کلان  
 تحقیق اسی پوزی نهشت  
 به محروس اسر موده و دل  
 به باقی دمو حلقه داس تمام  
 به بد روی کوتاه چو و لوه حلقه

فصل اول از چوینیت کیا سبب  
 خرابی اندر آید از این گناه  
 خرابات چو و پد خرابات چو  
 گزینو قشاند زنده سالی فنا  
 به زانو کت بحر ستم بدو و ناو  
 چو نه وارده شسته پنی و ن پیر  
 اسی کیا زه مانی ای سترای  
 بکون اسی مترو نه سالی کلام  
 ستمکار ظلم نه بد روزگار  
 تنباهی کرک از سر کبر و کین  
 بین بشکله پتوی گهو طلق  
 تنباه کاری گزینو دس ران  
 اسی گریستن نش ایضا نشان  
 بدندان معز و زاین ز سر  
 معاذ الله امیر تقه نش پرن  
 ازین ظلم پو اس گزینو تنباه  
 خدا ناولش مخترب و ز بد  
 رمانی لیو شاید زین طلاق  
 دیو اسر کتفه لیو اده امان  
 تره هبت و پیه سیر او تو دران  
 پانتره پیه گردا و اس بنو  
 و نو پانتره چو ستم نخل  
 اس چا و و پیه چو بدنگام  
 اسر پنی چوینیت محرای کار

به معزول گزینو کادنه گزین  
 به گزینو بو دین از سر قهر بین  
 ستمکار سالی مرند به طراز  
 چو ستمکار کت چوین نیا دین  
 دلائل ان احق صاف و هبت  
 تنباهی چو سالی هبت  
 ازین سالی کرک جمع  
 گزینو چو تنباهی هبت جمع  
 حواله کرک معز و سالی  
 به چوین گزینو پیر و حق  
 به خنر بر سو د چوین و ستم  
 اندر کن پنی سالی کرک  
 چوین چوین اسی ستم کرک  
 چوین ستم کرک از حق  
 دیون و چوین ستم کرک  
 به پانتره گردا و اس دیون  
 ستم محروس تره و ستم  
 سو د لیو و ستم کرک  
 چوین ستم کرک پیه کرک  
 به ستم کرک پیه کرک  
 کیهو و پیه یا تره کرک  
 کرک و ستم کرک کرک



کرن چھوک ملبردار بختو نراں  
 یس کران چای چھو بالیقین  
 زہ آنہ مہ بختو نراں کر چھو  
 یہ لادن چھو بیانی تو ہی موئے  
 زہ ہیبت و حق سر بر دلدان  
 کرن خج سادی یہ مقدم  
 سو مقدم دیون اک دو بخت  
 منس مخیرس میں چھو باقی کھون  
 بظاہر منس چھو چھو باقی کھون  
 چھو یعنی زمیندار اگر کرن  
 بگاہ اس یو سر بختو نراں  
 منس نا بختو نراں کھان  
 تہ دیشت زمیندار تی خلی گھن  
 چھو مقدم اسی غزو داری  
 بظاہر اس فیروز خان  
 یہ زان نہ اہلہ کر کرن بخت  
 سخن مختصر صحت خاص و عام  
 سو کر گسیما بہت چھو نراں  
 کھیری اندام و اتان  
 زو حشت چو سوپن چھو نراں  
 سو مقدم اذن نا بختو نراں  
 کرن عرض چھو سوپن چھو نراں

گزہ حکام نیان بختو نراں  
 بھوک بیہ بواہ تہ کھو باہین  
 اکھت گزہ قضاون کیت مستیتر  
 گزہ حکام بختو نراں بر سر عیان  
 تحصیلداری چھو بختو نراں  
 گرہ پنی اس چھو بہتر تہ جان  
 گزہ من چھو زمیندار سی لختین  
 رقم دتہ موکلای ان زمین بلا  
 اسی حق چھو چھو چھو  
 یلہ زن چھو کھت بختو نراں  
 بیہوی نارمان چھو زب عصب  
 ملبردار دتہ چھو بختو نراں  
 سو مرتد دین چھو بختو نراں  
 تہوی عیب پاژہ کر زانراں  
 ژہ دیزک سر و تھو دود تر  
 دین دود مسے ان زمیندار  
 دین چھو کھت ملبردار بختو نراں  
 چھو بیرون لینک پورٹ گت  
 چھو بختو نراں مخیر تیز گام  
 بیہ سمنہ اندر تہ کرمت رقم  
 عدد اس اندر تہ بختو نراں  
 بیتا گزہ بختو نراں بختو نراں  
 سو پختو نراں گزہ بختو نراں  
 من پختو نراں تہ بختو نراں

گزہ حکام بیہ کڈون حکم اندر زمان  
 یہ کت سوی علانہ دن لادن  
 میں مرغنی موئے پختو نراں  
 یو تہ بختو نراں کت کت ای مرزبان  
 دین بختو نراں کت پختو نراں  
 سو سرکار والا تھو نراں  
 اسی بختو نراں ازین بدترین  
 بلا ی تہ بختو نراں بختو نراں  
 یو پختو نراں لاج ما این تہ  
 گزہ من بختو نراں بختو نراں  
 بدندان اس چھو بختو نراں  
 ان بختو نراں بختو نراں  
 یلہ زن زمیندار می بختو نراں  
 زمیندار بختو نراں زمیندار  
 یو نا بختو نراں بختو نراں  
 چھو بختو نراں بختو نراں  
 یہ کم پختو نراں بختو نراں  
 نا بختو نراں بختو نراں  
 دین چھو بختو نراں بختو نراں  
 تمام زمیندارین بختو نراں  
 کرن بختو نراں بختو نراں  
 گزہ بختو نراں بختو نراں  
 بختو نراں بختو نراں بختو نراں  
 تہ دیشت زمیندار وی بختو نراں



چه بیشک یوزمتن هم شجر  
 چرائی اندر هم و رختان تمام  
 که و مره چه املت تلی ای نشن  
 تهوی ای عیب که زک خشم غضب  
 زده دینک چه چوم و اتنوی ای کین  
 چو تنو و اتنوی چایو ملک بران  
 یله تا نین یوزمتن کلام  
 به چالوی صلاح کو خیاظریند  
 بیکدم بلاوک چه مردمان  
 اژن بام تن نشن زهرین کین  
 کهور و ناز سرکار والا تو هی  
 مکافات اکوی یوز پیشتر  
 گز چو مرسل ندر تراه خاندان  
 مبرداره یوزن کرن عیبت  
 زه چوک میرد هتخان که ای فگار  
 معطل کرت تی علی کمال  
 به یوزت مقدم ایل هرودن  
 اندر کن حتی اک کس جان تن  
 زمیند افریت یوزن تن بیان  
 چنه تازه کسه بل چه تم رغبین  
 چو بر موقه امت سنج تحصیلدار  
 به یوزت سونا ب چو اندری  
 و ن چو سر اسر به بهنایان تمام  
 فلانی دوس منزه تنو و اتنوی

یوز برنه پر وای کسه تن اندر  
 چه زمت یوز سر اسر سلام  
 بلاوک اژن هر بر شری نشن  
 پهرین تهر روز کسه تار و تاب  
 فلان یوز بر موقه اندر زمان  
 تمی و اتنه تی بی بد کفاه  
 سپین خوشتر دپوش که ای نیکام  
 و لکین پسر تها و ری کستیر  
 اژن ناسر نشن چه ری و ان  
 ز یوز کیا زه بیرون لیک شجر  
 بر و ناسو پڑای حاکم تو هی  
 چه حبلین ندر و ن تهنری قبر  
 جدای وطن چو گز برن بیکمان  
 دین چو سوس ای امین تهر بخت  
 زه چو جایی و خاص و اربوار  
 زه تی عیبت کدر چه یان چل  
 زیاده چو سوی خاک بر سر لکن  
 نیر کن نشن عیبت ناب کزن  
 چه تم بران جد تو چنه بیکمان  
 ر یوزت تهنید گمین پیش ازین  
 چو کرمت تم تم سو اظهار کار  
 زمینداری کن به بیت زبان  
 چو رستی پش به تهنیدی کلام  
 و حیت موقه و اسپن چه چوم تنوی

یوزن زیادت دوز یوز تیار  
 متن بنی پش به هر کنا  
 به یوزت گز من مستلاد و بلا  
 زمینداری پیاده زان بهتلا  
 سوی خانه و اسپن یوزن سر اسر  
 چه دوزن تی منتظر زان خبر  
 یله دوزمو و کسپین یان  
 چو سگ کمر سی پش چو نیکان  
 دجهت موقه سارن دین چو کین  
 چه جد تازه نر چوینه بر ایو ک  
 تو هی چو درین کار محرم گمت  
 بیاد فنا چو سر اسر چمت  
 کزن یوز ساری چه تن زار بار  
 چه جد بران چنه تازه هم زیاده  
 یوز چو ن چو نجات ایشیا  
 کزن ن مبردار معزول کار  
 مبردار سی پش یوزن سب هاه  
 دین تن که ایجا بل کسماه  
 منع کیانه کز تهنه دین فخر  
 کهور کن ز سرکار رای اعتماد  
 دین یوز چو کمرگ ملون دهر  
 دینا ملک بهر وقت اندوی قهر







دشمن یوت پد آریه کینه غذا  
 بین هند خیالات ساری خراب  
 بین آب حمت چو ظلم و ستم  
 سخن محقر و ناز از پس عمت  
 چو تنبلیت نامت گزین شهر  
 به مقدم گزین چو کجای سلام  
 سو افسر به بوزت گزین شایان  
 رپورت بهون تن گزین بوقی  
 بهتو کم چو نه ز اهره سبیر نه یون  
 هزاران بیشتر می مثل  
 چه جلد پیران می ز دشمن چو دل  
 به خنجر بر پرت افسر چو می زن  
 چو و آنان بر موقبل رسکام  
 رعایت کرن ظلم کیه هر زمان  
 ذنک و خرابی کراخت حال  
 نه و ذک و جاد و قهر و مال  
 سو منفول تغیر مسئول هم  
 چه سودا ندر لکین خاص و عام  
 کرک تشه خرابی کشیری ندر  
 کمر خاندان کرک و ره بار  
 ستر دار خان کرک یکا ستم  
 زنانه تهنزی و چو بکمر  
 کرک ضد شریک خاندان بشمار  
 که ای کشین منزه میو هر طرف

کندی کوه ابرو سس ازینا  
 بین کز چو جبار همیشه غدا  
 و جباری اندر جان بهنده و قدم  
 چو بیرون لینک بهر سو فاد  
 چو چالچ رن بیک تن بکس  
 کرن اقف کازن زانظر م  
 چو نرمی کرن تن نشین بیک  
 خرابی کرن کیه و سبند این  
 کهن افسر سبند بیک سخن  
 چه کافه گمت جمع ابناء  
 ازان بعد چو نه کرن سبند  
 جدن پانسی ازه چو بیک  
 جدیده متن چو بیک بدگام  
 بقدر عدم تم ذنک سبک  
 پراکنده گمیت چه شفته حال  
 کنوک تی کرن کزنگی یو  
 سو کیه و افسر و نه کرک ستم  
 مینوار هو نیو به کر بر انا م  
 نه ایبه در قتم نه و ندر  
 سوید مکارف کرک و جاد  
 کی ستر تهنزی بکتم عدم  
 بی بدینه سبند و قلم  
 ابر مقدمه کرک و جاد  
 خرابی اندر کیه ذنک و ندر

بین بیت اسوک عداوت بین  
 می و اطی تحت ستم زمین  
 درین ظلم کونه کرک و یاده  
 نه ایبه در بیان لک ستر اندر  
 بهر وقت حق دینک سبند  
 یو بد و نوا نه کیه می دول  
 اندر اتوت دت بیک سبند  
 سو تشو سبند کیه و ندر  
 زهر و کدنا کرک و ندر  
 سخن پانسی کیه سبند و ندر  
 سبند کیه سبند کیه سبند  
 به کرک سبند کیه سبند  
 انک و ندر کیه سبند  
 خرابی کرک و ندر  
 اسی تر به سبند چو ندر  
 و نه کیه سبند کیه سبند  
 زنانه سبند کیه سبند  
 و ندر سبند کیه سبند  
 چه سودا ندر لکین خاص و عام  
 کرک تشه خرابی کشیری ندر  
 کمر خاندان کرک و ره بار  
 ستر دار خان کرک یکا ستم  
 زنانه تهنزی و چو بکمر  
 کرک ضد شریک خاندان بشمار  
 که ای کشین منزه میو هر طرف



دن می چه تن پست کردن بر  
 ز دنیا دیر امان چه تن مختصر  
 این مقدمه کردی هر طوط  
 کردن از حدتس شریفین تلف  
 بدندان کردن سازاری بعین  
 کردن چسب ز آتش تنباه بقین  
 یهترکت یسوی باز سو گو پسند  
 متن شش بلا شک سو گو از جبهه  
 یهترکت یسوی باز سو گو پسند  
 متن شش بلا شک سو گو از جبهه  
 مکرر سو گو از جبهه بیگمان  
 معظم سو گو در جبهه مردمان  
 سوکت استن نیک یا از بدی  
 مساوی متن شش چه آید خودی  
 اگر کینه انکار کردی ران  
 متن چچی بن دشمن و المان  
 سو انکار پید آید بر کار بد  
 چه گزند استن دشمن بولعه  
 جو مزود و فرعون بی چمی تمام  
 تروین کبر سر اندر جان عام  
 اسی کن کرد و سیده صبح و مر  
 نه کرنا و هیوا ابر از پس جفا

چه بیه وقت اس کلامه کرن  
 کرن فخر اندر شرافت عیان  
 متقابل میوک اسو نه کا نه کاه  
 اگر کا نه مرک جهان زانیمان  
 کرن نای فوسر کیه گو به حال  
 اگر کا نه زلفد میر سزل گو  
 چه اسن دن دو کد به شام  
 دین چپوی مکینا بنوشیر نه  
 گراه اسو تو و ن بهو گو و جار  
 یهتر سینه سوزان چپوشل تنور  
 گر چه پس ایوانی تسلی کرن  
 ده روز شادمان غم میر بهیگاه  
 یهتر گاه گزهی خرج کتف غم میر  
 که می توانم تمس بهو وقت ام  
 که هر اچس تمام چس لاره لار  
 اسی شش سفارش چه تره بشما  
 اگر گزده فاضل هر جانت ام  
 بدندان کروسل ش جادادی  
 یه شو بیامیر دار کا سوک امیر  
 یه پیزار کهور ناله پیا کیه بیا  
 مکینا چپو مکذات نه بد نثراد  
 مکینا چپو کم ذات ته بد نثراد  
 مقابل منور چپا بجر روان  
 یته پانته دعوی بلون بشما

تی گو نمیش چپنه کتف حقون  
 باین و لو که اسو سانو خاندان  
 همیشه چه اس سمت باصفا  
 دین چچی می گو تنباه خاندان  
 زحق و اتوات خاندان و ال  
 در اسجادوم کا نه ز مقدم بنیو  
 متن دوس پیل ال لوفار  
 کر یو حیدر کنیزاه یهتر هوین پتر  
 مکینن اکی کر اس لرحه پار  
 کرن داره فوسر اتیس نفور  
 پین استن یا دیر استن  
 کرن دن یه خلاف در دم تنباه  
 دمو چنده کد کد تره پیل چپا  
 تنو تمام شو گزین چپو پیل حرم  
 سو هر گز چپو و نه کرن انکار  
 گره بار بهتس کر و لو ز پار  
 کر و سل قتل ده مختصر و السلام  
 سو مکین بنی نه کری کیه اسی  
 یوک سو سل غم از گو به میر  
 یه مقدم اده کتف متن تیه بیا  
 کرن بهت امی خاندانه تنباه  
 کرن بهت امی خاندانه بیا  
 زمین پسین و چپن تیه خاندان  
 بجایم ازین چچی سو مقصود کار



چو مژدہ و فرعون بی چمی تمام  
 چہ اچوک گرہن نہ خلق دین  
 اسی کن کر یو سجد صبح و مسا  
 اسی کن کر یو سجد صبح و مسا  
 بی چھا ایل بی چھا شریف  
 بی کار چھا خاندانی کر ن  
 بہند شیو بی چھا خراب تیا  
 بہند خوی چھا پرت ز مر ملا  
 بہند ہر چھا پرت ز چین بن ک  
 بہند وی دین پرت ز مکر و ریا  
 بہوی چھا بخت بہوی چھا ترو  
 بہوی چھا بخت بہوی گو تہر  
 چھ نیرن تو ہی نش سہکا دید  
 سوئی خود تو ہی کیا زہ چھو تو  
 اگر جان چھو شرف القوم چھو  
 اگر عقل چھو کو نہ چھو ن و ان  
 بیگر ش آسی چین دیون اندر  
 دیا آسمان آہو گو زمین  
 دیا آسمان آہو گو زمین  
 دیا زاعنے چھو یہ مور کیل  
 دیا رانے چھو یہ وہ تابدار  
 دیا بحر سے چھو یہ ہتر کشیف  
 دیا توری گو یہ ظلمت ظہور  
 سربس پیار وی چھو یون

عز و برت کبریا ندر خاں عام  
 اسی استو یکہ نہ چھو ذوالمن  
 نہ کرنا و ہیو اسہ از بس عناد  
 نہ کرنا و ہیو اسہ از بس جفا  
 بی چھا نکو خواہ نہ بس لطیف  
 بی چھا ایل نامی کر ن  
 بہند میوہ چھا پرت ز مر سیما  
 بہند وی دلش چھو شفتہ حال  
 بہند ہر چھا اژدہا سہناک  
 بہنری نظر چھا پرت ز میوہ  
 بہوی آسمان تہ بہو گو بحر  
 بہوی آسمان چھا بہوی گو بحر  
 بہیم سہر سہر چھو اطوار بد  
 چھو کھنہ سان کردار و کر تو جان  
 خرابات پد چھو نہ مکذات چھو  
 شریف کسبش و ن فرق تن  
 سجد کر یا از یاسو بدتر  
 دیا سوئی مینس آسمان برین  
 زمین دیا چھو سمائی برین  
 دیا مور سے زاغ چھو دلیل  
 دیا د و ہیسے چھو یہ لیل تنار  
 دیا ہنر سے چھو یہ بحر شریف  
 دیا ظلمتس گو یہ تابندہ نور  
 دیا د و ہیسے چھو سرین بدتر

و پیام روی چھو یہ بیشک زمان  
 زمانے دیا مرد چھو در جہان  
 دیا ہوئے چھو یہ گوسفند  
 دیا تکت کس چھو یہ سگ مستمند  
 برین عقل افسوس پینو ز حد  
 برین فہم و ادراک بر خوی یاد  
 تا سفین برین بر جہان آیتا  
 تلخ برین بر جہان لکڑیا  
 برین پیر ز بہند و دم پیتا  
 تہ ساروی تو ہی ہنر و ن در نظر  
 زاقوال اقل ساروی تہ نظر  
 خوش شمس پستہ گاہ و تہ نظر  
 تو ہی خود پستہ چھو تہ نظر  
 تو ہی بیت الفت کین و تہ نظر  
 سو شیدان تو ہی زشت ہر زین  
 پنا و چھی ملن اسحق و تہ نظر  
 برن تو ہی چھی تہ نظر و تہ نظر  
 مدیرات کی و تہ نظر و تہ نظر  
 دستگیران تو ہی و تہ نظر و تہ نظر  
 ز طعن نیان ز یادہ و تہ نظر و تہ نظر  
 ہمیشہ ان کس ہر کس و تہ نظر و تہ نظر  
 کیر کیر کیر کیر کیر و تہ نظر و تہ نظر



چگونه سوزن کوزه جایه لعنت است که  
بر آن ظالم بدسیرد و سیرد  
چگونه کوزه جایه فرموده دادگر  
رانی چینه ظالم در دست  
چگونه کوزه جایه فرموده دستگیر  
اسرا کارن بیت کاسو غدار  
بیر جایه فرموده ذوالملک  
اسرا ظالم را بیت پذیران  
بیتچه باطله هر جایه امرت را  
دنگا زنگت سر کز عذابا تها  
بیه وجه حدیث رسول الله  
مین ظالم است اسیر کیا کیا پگاه  
بیس عمل کرمش در جهان  
تو من ظالم را امر آن فرمان  
بیت در آن ایستاد اسیر غم چو بدست  
بیس من من از غضب نبوت  
عمل یام موکلی اسیر بدخس  
حکم از خدا در زمان بیه اسیر  
عمل یام موکلی اسیر بدخس  
حکم در زمان از خدا بیه اسیر  
سر اسیر پندی گناه اینر ظالم  
گردن لیدی لیس در زمان

بیه خود پسند اسیر در امور  
سوگند باطله می نش چو بهتر  
توی چو من مگر می نش صبح و شام  
توی چو من مگر می نش صبح و شام  
کلام قدس اندر چو دستم  
چو تن بیت فی کل فریه تمام  
حقن پند و من زده ها اکس  
بیه چو تن دست حق من زول  
پرست پانه چو پست بی شکون کردن  
اتوت و انتحی زن توی آن پون  
دین چو انت اس چو زن بخیر  
ای باعث چو پین بی گون  
خدا چو غافل چو تنده نشن  
ولا تقربوا الفواحش به  
زه نزدیکی گشته ابا فحشات  
بیه چو نبی حق بوزای بدسیر  
پرن چو کت پر وای پروردگار  
پرن چو کت پر وای پروردگار  
پرن چو کت و طیفه پرن چو کت  
عمل بیه تفاوت قرآن پهن  
پرن بیه فایده بیه قرآن  
سو بیز اسیر بیه ایمان نبی  
هتو لی لما چو کت بیل العیار  
کاهم قرآن بیه اندر جا بجا

بیه اسیر بدین بدخوی پور  
من لعنته میان خوت و پان  
چو من از شرشان مرا ذوالملک  
چو من از شرشان مرا ذوالکلام  
کذا الک و جونا زه پرک هم  
اکبر فخر منیها پر کلام  
سوگند کاکر گنبد کاکر کرون  
پرن پانه چو ای غیبت چو ل  
بیه منون اکو چو تنه فکر تیرن  
بیه ای بیه چو تنه نظری الون  
خدا اسیر بیه بیه ای خیر  
وما ربک بغافل عما یعملون  
کرم می توی چو زه بوزای نش  
بیر جایه منت قرآن اندر  
اگر زن گز شک کت در هیکل  
شرف رود اسیر چو کت اندر  
کرم من چو کت از خوف لوم القار  
کرم من چو کت از خوف لوم القار  
نماز زلفات ای بد نشان  
بیه امر معروف حقش بیطن  
سوگو دم کرم تن پهن بیکان  
زه بیت مطلق سوایان نبی  
کرم ظلم خلق بیطن به شمار  
چو تنیه بر ظلمان بد بوا



تندی گدایان صغیر و کبیر  
 کرت پانگ و جهنم و شس  
 چیمچ و شس تریش چن ترشاند  
 یو هی عال چو هی طاموس گران  
 تو هی کتر چه لعنت یوم الحساب  
 منافق تو هی یو چو کانه کانه  
 لقا فاه و منو مال پترن اندر  
 کر یو پایشه دون اندر تو لقا  
 که دون مایه کورن تھوینه  
 یلود و شس دوشس تھو فساد  
 تھو هی چو منافق تھو شیطانی  
 ژه ان اهلنا فاق پر سر بر  
 سونی الدیک اسل سی کر  
 یکنیتر اه چو جهنم پیل پاک  
 در اینجا منافق هی چو عذاب  
 بیکس جای چو هی مر پروردگار  
 یو کر اینر میلن آینه  
 تمی صاحب نار گه سیگمان  
 پوز تو بهر که و نامتن آینه  
 یی نهیه کی آیه زانیو امر  
 اگر وعظ خواناه و چو ان اگران  
 اکھت چو کران لعن و طعن اس  
 مسافر اگر کانه اثر یو در صحن  
 دین چو س اندر کیه تھو تراکی

لندن ظلمت زهر بلاقدر  
 تنی کر دم مار بازس کھتر  
 در ان اسل السالین پر گند  
 یکنیتر اه و نومی عیان بیان  
 یی گوند کون در کات عذاب  
 دیون و ن تناع کتر هی پایا  
 جدای بنکنا یوم الحشر  
 دکن اک اس از طراق طراق  
 تھو حال یوم کر یو سر بر  
 تولن مخ تمی اک اس از عذاب  
 یی ترکیب تھو هی چو بداند  
 منافق تحقیق آن بد هنر  
 گزهی مستلا در عذاب  
 تھو ساروی جمع تھو گزهی کر  
 ازان قهر دار یوم الحساب  
 قرآن مجید اسل اندر آشکار  
 بکبر بیت کرک ای بنی  
 تت اندر چه دحل تھو و دان  
 میکی اس و تھو تھو رب غنی  
 که و امر کن آینه پل کبر  
 در اوقت چو ژه و یا طمن  
 وزن اسرار دو کد چو شس  
 که پا پوشی سید شس چو  
 شس سارو چو تھو چو ک

مزدوری کرو کانه چو کتر هی چمن  
 چو بیت بیت یو نه کد چو یی  
 مسافری کو کران یوت حال  
 ژه انخی چو کتر امر اندر حال  
 و اما السلیل ان در نظر  
 اس سالیس پل ژه مو تھر کر  
 لعینا مھشت چو کتر کران مر حق  
 ژه و چه کھت کمن حق ژه منی وطن  
 تو هی خواور دار دار القرار  
 پشیمان گزهی و دیو دار  
 یی اس پد و اند و درن اندر  
 کمن تل متن چو من این خبر  
 اگر ژی بیک تھو کر هی حق عذاب  
 بنردار ستر قهر من چو عذاب  
 اگر ژی بیک تھو کر هی حق عذاب  
 بنردار ستر قهر من چو عذاب  
 سو داند یام ازان چو یی  
 یی چو یی هر گز یی تھر  
 اگر کا و دود دینه شس چو یی  
 بنردار ستر قهر ان مر شس  
 تھو تراوی کمن ستر بیک  
 تھو زت یان دود چو یی



بتناظر ملو تو به بنونا اثر  
تو ہی پٹ چہ شہمت ز ریلان  
بعون خدا و بعون رسول  
یہ مانیو بپاس رسول اکہ  
مہ پٹ غصہ کر زونہ ہر خدا  
یحی آنک بر رہ مستقیم  
ترا با تیویش فرکت تمام  
پذیرا زہ کر تو یہ سالو یا کریم  
نصیحت ہی میان کر تو قبول  
تندہ پرہ تا بندہ کر چون

سپن داندسی تہند حالچ خیر  
سخن مختصر کیا چھو طول کلام  
کرم ختم بالخیرا ی ذالقول  
مہ ضد و لونہ کونہ چھو بلا شک یہ  
مہ پٹہ ام جیرہ کرم تلہ ندا  
ہدایت کرک دور کز تک بشر  
برک نورہ بیت ل ہیند صہ سوم  
ژہ دچہ از جہنم بیہ از عذاب  
ژہ فیریت از ان کار با جہول  
کرن دال اند رہشت برین

پکن ہتوتی بیوٹھتہ بعد از ان  
رسالہ کرم ختم پس و السلام  
مہ کر مو نصیحت پین کرن سٹھا  
یہ بر رستی چھو بلا کم و کاست  
اچھی بحق رسول کرمیم  
شکر تراؤ نک دور کز تک ہر  
ز شیطان چھو کرمیم یا کریم  
سزاوار حبت ژہ کر از صواب  
بیہ مرزہ میرس لہ ان کر  
ابا مومنین و ابا مسلمین

تمام شد

اچھی ہر آنک کہ این خط نوشت  
عفو کن گن ہش عطل کن بہشت

مقدم نامہ

حیر کتاب کی ضرورت ہستی اور رعایت ہم  
طلب کوین

غلام محمد نور محمد تاجہ بران کتب

مہاراج رنیر گنپ ازاد سرب گنمیر

مانیہ بازار ابرا کدل سرب گنمیر











